

DIE NUWE STEM VIR 'N NUWE SUID-AFRIKA

VRYE

Weekblad

23 Junie 1989

Tel: (011) 836-2152

Prys: R1,20 (R1,06 + 14c AVB)

Kry jou
huis in
orde,
sê
Slabbert
vir DP

VENDETTA!

DIE staat het vandeeweek sy kleinlike vendetta teen Vrye Weekblad hervat.

Enkele ure nadat sy redakteur weens die Wet op Binnelandse Veiligheid opgeskorte tronkstraf opgelê is, het die veiligheidspolisie laat weet dat verskeie aanklagte ingevolge die noodmaatreëls teen Vrye Weekblad ondersoek word.

Die veiligheidspolisie sê die koerant het "diensplig ondermyn". Die betrokke berigte, almal ouer as vier maande, bevat egter meestal verslae van 'n gewetensbeswaarde se hofspraak.

Sedert Vrye Weekblad op 4 November verlede jaar die eerste keer gepubliseer is, het die staat op verskeie fronte probeer om ons verdag te maak, finansieel te knou en as 'n veiligheidsrisiko te brandmerk.

Hoekom is die regering so bang vir Vrye Weekblad?

Elsabé Wessels

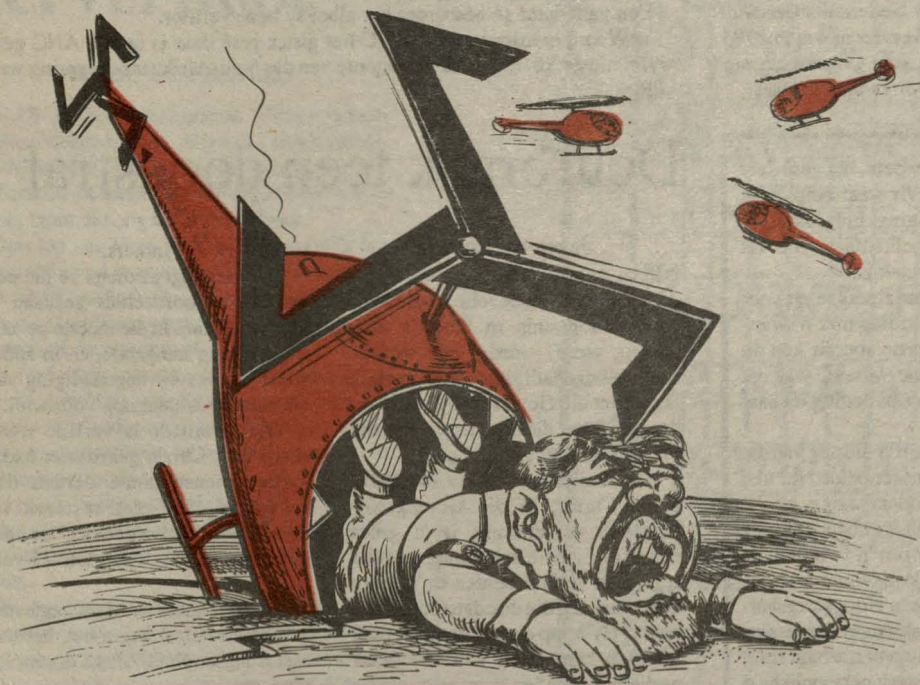
AS die Demokratiese Party deel wil wees van die proses van onderhandelingspolitiek in Suid-Afrika moet hy nou sy hof die buiteparlementêre politiek in orde kry. Frederik van Zyl met Slabbert, mededirekteur van Idasa.

In 'n wydlopende onderhoud met Vrye Weekblad het Slabbert gesê die DP het nie tyd om te verspeel nie. Die land se verswakte ekonomie is besig om FW de Klerk en die Nasionale Party in 'n onderhandelingsituasie te dwing. Die proses kan so vinnig gebeur dat volwaardige onderhandelingspolitiek op hande kan wees voordat die DP homself as 'n linkse parlementêre opposisie kan vestig.

"Sodra De Klerk homself verbind tot onderhandelingspolitiek, loop Nelson Mandela en Govan Mbeki vry rond," sê Slabbert.

"Die DP loop die gevaar om deur die NP verbygesteek te word. As hulle nie oppas nie, kan hulle hulself in 'n situasie bevind waar De Klerk met die ANC gaan praat voordat hulle dit doen."

Volledige onderhoud op bladsy 4.

Kyk hoe lyk hy nou! - 6

Wie laaste Lugg...

Jacques Pauw

HUGH LUGG, die vermiste kameraad in die Broederstroom-verhoor, was toe nooit 'n polisie-spioen nie. Sy senuwees kon dit doodeenvoudig net nie hou toe hy sy ANC-sending in Suid-Afrika moes volbring nie. Dis tóe wat hy besluit het om sy makkers te verrai.

Só sê 'n woordvoerder van die ANC vandeeweek uit Lusaka nadat daar sedert die aanvang van die Broederstroom-verhoor groot onsekerheid oor Lugg ontstaan het. Hy was een van die vier ANC-guerrillas wat in Mei verlede jaar in hegtenis geneem is, maar is nie saam met die ander drie aangekla nie.

Intussen het 'n woordvoerder van die afdeling openbare betrekkinge van die polisie in Pretoria bevestig dat Lugg as staatsgetuie ingevolge artikel 31 van die Wet op Binnelandse Veiligheid aangehou word. Ná afhandeling van die saak sal hy waarskynlik vrygelaat word.

Daar het vandeeweek ook 'n ligte

storm om die kop van staatsaanklaer Frans Roets losgebars weens sy kruisondervraging van die beskuldigde se ouers. Hy wou onder meer van Susan Donnelly se ouers weet of hul dogter ooit 'n swart vryer gehad het of in die verlede 'n aborsie ondergaan het. Hy het haar ma, Margaret Westcott, onder skoot geneem weens haar lae akademiese kwalifikasies.

"Is ek dan die een in die beskuldigdebank?" wou Westcott tydens kruisondervraging weet.

Donnelly, 24, Damien de Lange, 31, en Ian Robertson, 36, is verlede week skuldig bevind op tien aanklagte van terrorisme. Die twee mans is op nóg 'n aanklag van terrorisme skuldig bevind, terwyl De Lange op twee aanklagte van brandstigting en een van poging tot brandstigting skuldig bevind is.

Vandeeweek het 'n senior dosent in sosiologie aan Unisa, Stella Welz, getuig dat De Lange 'n Rooms-Katolieke priester wou word. Die beskuldigdes, wat al drie gerieflike

vervolg op bladsy 2

Los ander huise, sê swart leiers vir DP

Elsabé Wessels

DIE Demokratiese Party stuur af op 'n konfrontasiepad met swart politieke leiers oor die stel van DP-kandidate in die bruin- en Indiërhuise in die driekamerparlementverkiezing van 6 September.

Swart leiers buite die "breë demokratiese beweging" het vandeeweek ook sterk teenkanting teen dié moontlike stap uitgespreek.

Die sekretaris-generaal van Inkatha, dr Oscar Dhlomo, en die hoofminister van Kangwane, Enos Mabus, het die DP sterk afgeraai om buite die wit Volksraad aan die driekamerparlement deel te neem.

Die dilemma oor deelname of nie in die Huise van Verteenwoordigers en Afgevaardigdes is tans 'n ernstige bron van konflik binne die DP.

Volgens DP-bronke is daar ook ernstige verdeeldheid in die politieke leierskap oor die saak. 'n Finale besluit word nou geruime tyd reeds uitgestel en geen vaste datum vir besluitneming

is nog neergelê nie.

Leiers en lede-organisasies van die United Democratic Front (UDF) en die Congress of South African Trade Unions (Cosatu) waarsku die DP geruime tyd reeds dat deelname in die ander twee huise homself in konflik met buite-parlementêre groepe sal plaas.

Die Arbeidersparty, die leidende party in die Huis van Verteenwoordigers, is ook sterk gekant teen DP-deelname buite die wit huis. Volgens die ANC behoort die DP slegs die wit Volksraad te gebruik as 'n platform om verandering te bewerkstellig.

Die president van die Transvaal Indian Congress, Cassim Saloojee, het die DP gemaak om nie "n historiese geleentheid van samewerking met buite-parlementêre magte op te offer ter wille van die goedkeuring van enkele bruin- en Indiërlede wat uitgesproke teen die breë demokratiese beweging gekant is en in elk

geval nie die breë steun van hulle eie gemeenskap geniet nie.

"Met deelname aan die ander twee huise, selfs die stel van net een kandidaat, sal die DP niks anders as 'n ou uitgediende liberale party wees nie."

Mabus het 'n waarskuwende noot aan die DP gerig en gesê indien die DP sy bona fides onder buite-parlementêre en anti-apartheidsgroepe wil behou hulle geen kandidate in die ander twee moet stel nie.

Deur toe te gee aan die druk van enkeles wat wil deelneem in die ander twee huise, loop die DP die gevaar om die samewerking van die buite-parlementêre groepe te verloor.

Die DP het geen politieke toekoms sonder die samewerking van die buite-parlementêre groepe nie, het Mabus gesê.

Dhlomo het op navraag aan Vrye Weekblad gesê dat Inkatha uit "beginsel" die driekamerparlement in sy geheel verwerp en dus teen deelname in enige van die drie huise is.

"Indien dit die Demokratiese Party se onmiddellike en korttermyn-doelstelling is om die huidige bewind te beëindig, het hulle net die steun van wit kiesers nodig en nie dié van bruin en Indiërkiesers nie.

Die mag lê in die wit Volksraad. Die ander twee huise kan niks meer doen as om die regering te irriteer en ongemaklik te maak nie," sê Dhlomo.

Mynwerkers en mynbase in twis

Anton Steenkamp

'N VERSOENINGSRAAD is aangewys om die loondispuut tussen die Kamer van Mynwese en die National Union of Mineworkers (NUM) te probeer oplos.

'n Dispuut is verlede Vrydag verklaar nadat die jaarlikse loonsamesprekings tussen die twee partye 'n doelpunt bereik het.

Die Kamer het oorspronklik 'n 11 persent verhoging in minimumlone vir mynwerkers aangebied, wat neerkom op 'n gemiddelde verhoging van R38 per maand. NUM vra dat minimumlone in reële terme, en nie persentasiegewys nie, verhoog word.

'n Alternatiewe aanbod van die Kamer vir loonverhogings (wisselend van graad 1 tot graad 8) tussen R35 en R105 vir oppervlaktewerkers en tussen R38 en R117 vir ondergrondse werkers, is ook deur NUM verwerp.

Die vakbond eis 'n maandelikse minimumloon van R543 vir oppervlaktewerkers en R600 vir ondergrondse werkers. Dit sal neerkom op 'n gemiddelde verhoging van 118 persent.

Die huidige minimumloon op goudmyne is R278 per maand, hoewel mynwerkers volgens Peter Blundell van die Kamer van Mynwese aan-

sienlik meer verdien.

NUM maak beswaar teen die beleid om dieselfde kategorie mynwerkers op verskillende myne verskillende lone te betaal, en probeer die gaping tussen hoog- en laagbesoldigde werkers vernou.

'n Woordvoerder van NUM het daarop gewys dat Anglo American byvoorbeeld 'n graad 4 ondergrondse werker R599 betaal, terwyl Gencor R382 betaal. NUM eis dieselfde minimumloon van R832 deurgaans vir dié kategorie.

Die NUM-woordvoerder het die Kamer se aanbod as "belaglik laag" beskryf. "Dit is nog ver van 'n bestaansloon af," het hy gesê.

Volgens NUM het lone op die Kamer se myne nie werklik verhoog in terme van koopkrag sedert 1975 nie, ondanks die myne se groot winste in dié periode.

"Ons eise is heeltemal redelik as die hoër lone in die nywerheidssektor en die gevaarlike werk in die myne in ag geneem word," sê NUM se woordvoerder.

Die Kamer van Mynwese het gesê hulle kan nie aan NUM se eise gehoor gee nie, aangesien dit die huidige loonpakket sal verdubbel. Die lae goudprys en die feit dat baie myne op die randjie staan om toegemaak te word, maak dit onmoontlik.

Hervormers vrees ver-regse kaping

Elsabé Wessels

VREES dat die Nederduitsch Hervormde Kerk deur ver-regses gekaap gaan word, is op die voorraand van die kerk se algemene sinodesitting uitgespreek. Die sinodesitting begin Sondag in Pretoria.

Daar heers kommer dat die berugte Artikel III wat op die sinode van 1986 aanvaar is, waarvolgens apartheid in die kerkbeleid ingegrawe is deur swart lidmaatskap te verbied, op aanstaande week se sinodesitting uitgebrei sal word om "nie-blankes" van enige bywoning te verbied.

Daar word ook gevrees dat die kerk met sy "volkskerk"-gedagte homself tot Konserwatiewe Party en Afrikaner Weerstandsbeweging-politiek sal verbind.

Die NHK met sy sowat 225 000 wit lidmate sal met dié stap homself verder van die Nederduits Gereformeerde Kerk vervoem wat in 1986 juis die eerste stap geneem het om kerkapartheid ongedaan te maak.

GESOEK:
HEINRICH JOHANNES
GROSSKOPF.

24 JAAR OUD
1.93 m / 6 vt 3 dm lank
HEUNINGBLONDE HARE
FRIS GEBOU - GEEN VET
DIK LIPPE
DRA VOLTIDS BRIL EN SNOR
HET N LITTEKEN OP SY RUG A.G.V
OPERASIE
STAP FLINK EN REGOP
PRAAT VLOT ENGELS EN AFRIKAANS
SONDER AKSENT.

WEET jy dalk van 'n man met dik lippe, geen vet én wat boonop regop en flink stap?
Indien wel, gaan staan 'n oomblik stil en kyk weer, want dit mag dalk net Heinrich Johannes Grösskopf wees - daardie jong man met 'n losprys van R50 000 op sy kop nadat hy deur die minister van Wet en orde, Adriaan Vlok, in die openbaar as ANC-terroris skuldig bevind en gekruisig is. Die plakkaat met van sy foto's en 'n beskrywing is in die Johannesburgse landdroshof teen die mure opgeplak. Benewens die absurde beskrywing van Grösskopf se ulterlike, is sy van ook verkeerd gespél.

'Lugg' n lafaard'

vervolg van bladsy 1

middelklasleuens geleidelik het, het verkies om dié lewenstyl op te offer vir wat hulle gemeen het 'n strewende na 'n beter wêreld was.

Die staat het vandeeweek ook die gerespekteerde Kaapstadse historikus, prof Colin Bundy, onder kruisverhoor geneem en 'n verklaring te voorskyn gebring wat hy 23 jaar gelede gemaak het waarin hy homself met 'n verbode organisasie, die Natal Liberation Front, verceselwig het.

Bundy is ook lank kruisondervra oor 'n stuk wat hy oor die steentydperk in Suidelike Afrika geskryf het. Die advokaat vir die verdediging, David Soggott, wou by landdros

W van den Bergh weet wat die relevansie van die kruisondervraging is.

'n Johannesburgse prokureur het vandeeweek die staat se kruisondervraging van veral Margaret Westcott skerp gekritiseer en gesê dit strook nie met voorskrifte oor hoe staatsaanklaers moet optree nie.

Die prokureur sê met kruisondervraging by versagende getuienis gaan dit veral oor karakter-getuienis en kan die aanklaer bykans enigiets doen om só 'n persoon in diskrediet te bring.

In die geval van die Westcott-egpaar het Roets egter alle perke van aanvaarbaarheid oorskry.

'n Lektor by die departement van

Justisie, JF Scheepers, het gesê daar bestaan 'n kode vir staatsamptenare by kruisondervraging. Enige kruisondervraging is toelaatbaar, mits dit relevant tot die saak is.

In die geval van Roets se vrae oor Donnelly se verhouding met 'n swartman en 'n beweerde aborsie kon dit wees dat hy wou vasstel wat die invloed van haar opvoeding op haar latere dade was.

Scheepers sê dit is die plig van die landdros om tussenbeide te tree wanneer kruisondervraging billike perke oorskry. Dit is onbetaamlik vir 'n staatsaanklaer om 'n beskuldigde aan 'n tergende kruisverhoor te onderwerp. Volgens 'n Hooggeregshofuitspraak is dit maklik vir 'n staatsaanklaer om 'n getuie wat nie baie slim, taalvaardig of 'n sterk persoonlikheid het nie, te intimideer en te boelie. Dit druis in teen alle vorme van menslikheid en goeie maniere.

Deurbraak teen doodstraf

Jacques Pauw

NIE 'n enkele van die 274 veroordeeldes in die dodeselle in die Sentrale Gevangenis in Pretoria mag gehang word voordat alle wetlike weë vir begenadiging nie ondersoek is nie, het die Gevangenisdiens vandeeweek aan die organisasie Regslui vir Menseregte (RMR) gesê.

Die nasionale direkteur van RMR, Brain Currin, sê die Gevangenisdiens se versekering is 'n groot deurbraak in die erkenning van die regte van veroordeeldes en 'n groot deurbraak om die doodstraf afgeskaf te kry. Hy hoop dat dit eindelijk mag lei tot 'n kommissie van ondersoek na die doodstraf en 'n moratorium op teregstellings.

Volgens Currin se inligting is daar tans 274 mense in die dodeselle - 223 swartmense, 35 bruinmense, elf

blankes en vyf Indiërs.

Die Gevangenisdiens sê nie een van die veroordeeldes se sake is afgehandel nie. In die meeste gevalle is appél nog hangende, en in ander word petisies vir begenadiging aan die staatspresident nog voorberei.

Die owerhede is verlede week skerp deur Currin gekritiseer nadat vyftien mense binne dertien dae gehang is - om plek te maak vir inkomende veroordeeldes na die uitspraak in die Upington 25-verhoor.

Sedert Regslui vir Menseregte met 'n monitorstelsel begin het, het teregstellings in Suid-Afrika dramaties afgeneem.

Alle politieke kommentaar in hierdie uitgawe is deur Max du Preez en opskrifte deur Ryk Hattingh. Albei is van Breestraat 153, Johannesburg

Tronkstraf vir 'objektiewe' berig

Vrye Weekblad se regsvertegenwoordiger, adv Eberhard Bertelsmann, SC, (regs) verlaat die hof saam met prof Nina Overton van die RAU, wat spesialiteitsgetuie is in die saak gelewer het, en Vrye Weekblad se redakteur, Max du Preez

Foto: Gavin Sinclair

VRYE WEEKBLAD het eintlik 'n tegniese oortreding begaan. Dit is 'n objektiewe berig wat nie opruiend is nie en ook nie die staat se veiligheid in gevaar stel nie. Boonop is daar ander berigte met voorbeelde by die hof ingedien waar Joe Slovo direk aangehaal is.

Só het 'n Johannesburgse streeklanddros vandeeweek gesê voor hy die redakteur van Vrye Weekblad, Max du Preez, ses maande tronk toe gestuur het nadat hy skuldig bevind is aan die Wet op Binnelandse Veiligheid. Die vonnis is vir vyf jaar opgeskort. Die uitgewer van Vrye Weekblad, Wending Publikasies, is met R1 000 beboet wat vir vyf jaar opgeskort is.

Landdros Pieter Bredenkamp het in sy uitspraak gesê die hof is ten gunste van die vryheid van die pers, maar dit moet verantwoordelik gedoen word. Die wet eis gehoorsaamheid van die media aan die wetgewer.

Vandeeweek se uitspraak bring mee dat Vrye Weekblad en sy redakteur die eerste koerant die afgelope vier jaar word wat skuldig bevind is omdat hy 'n aanhaling of verklaring

Jacques Pauw

van 'n gelyste persoon, in dié geval die sekretaris-generaal van die SA Kommunistiese Party, Joe Slovo, gepubliseer het.

In 'n vorige saak van dié aard is die Cape Times skuldig bevind nadat hulle 'n onderhoud met ANC-leier Oliver Tambo woordeliks gepubliseer het. In daardie geval is slegs die koerant skuldig bevind.

Vrye Weekblad se hofspraak is allerweë beskou as 'n toetsaak vir persvryheid wat gedraai het rondom die leserspubliek se reg om oor alle standpunte ingelig te word. Die kernvraag was: mag die argumente en sienswyses van gelyste persone in koerante weergegee word?

Bredenkamp se uitspraak het geen twyfel gelaat nie: "Dit is uit die betrokke artikel duidelik dat die wetgewer sekere persone se kommunikasie na buite heeltemal wil verhoed. Enige vorm van publikasie van enige argument van 'n gelyste persoon word verbied."

Adv Eberhard Bertelsmann, SC, vir die verdediging, het reeds te kenne gegee dat daar teen die skuldig-

bevinding geappelleer gaan word. Bertelsmann het in sy betoog voor skuldigbevinding gesê 'n verbod op die bespreking van standpunte van gelyste persone kan tot so 'n absurde situasie lei dat indien Oliver Tambo van die ANC môre met 'n vredesaanbod sou kom, niemand dit sal weet nie want dit mag nie gepubliseer word nie.

Minstens vyftien ander berigte uit publikasies soos Beeld, Rapport, Sunday Times, Leadership en die Financial Mail is as bewysstukke ingedien waar argumente van gelyste persone weergegee is sonder dat stappe teen die koerant of sy redakteur geneem is.

Bertelsmann het gesê daar was geen getuieis voor die hof dat die betrokke artikel in Vrye Weekblad enige persoon opgesweep of staatsveiligheid benadeel het nie. Dit het geen inligting bevat wat nie in ander artikels geskryf is nie en is skadeloos vergeleke met dié wat by die hof ingedien is.

"Vrye Weekblad is 'n redelike beperkte publikasie en is gerig tot 'n marksegment wat nie maklik beïnvloed word nie. Niemand hoef teen die koerant beskerm te word nie," het Bertelsmann gesê.

Bredenkamp het gesê dit is so dat die betrokke oortreding 'n hoë voorkoms het, maar dat min gevalle uiteindelik in die hof beland. Nogtans moes Du Preez as redakteur stappe gedoen het om die oortreding te verhoed, iets wat hy versuim het om te doen.

"In die toekoms moet jy baie, baie versigtig wees vir dié soort oortreding. Dis 'n baie ernstige misdryf wat 'n opgeskorte vonnis vereis," het die landdros gesê.

Du Preez is ook daaraan skuldig bevind dat hy vier uitgawes van Vrye Weekblad gepubliseer het sonder dat die koerant wetlik geregistreer was. Bredenkamp het egter aanvaar dat dit 'n mindere en tegniese oortreding was omdat daar 'n aansoek hangende was. Hy het Du Preez gewaarsku en ontslaan.

*Bertelsmann en adv Karel Tipp het in opdrag van Bell, Dewar en Hall vir Du Preez en Wending Publikasies opgetree. Die staatsaanklaer was Arno van Wyk.

...en nou ondermyn ons nog diensplig ook!

Max du Preez

DIE Veiligheidspolisie wil Vrye Weekblad ingevolge die noodtoestand se mediaregulasies aankla dat hy kwansuis diensplig ondermyn het.

Twee uur nadat landdros Pieter Bredenkamp die redakteur van Vrye Weekblad 'n opgeskorte vonnis van ses maande opgelê het ná 'n skuldigbevinding ingevolge die Wet op Binnelandse Veiligheid, het 'n majoor Pretorius van John Vorsterplein se veiligheidsstak die koerant van die aanklagte verwittig.

Pretorius se die berigte waarteen hulle dit het, is op 9 Desember verlede jaar en op 10 en 24 Februarie vanjaar gepubliseer.

Dit is nie bekend hoekom die veiligheidspolisie vier maande gewag

het ná die laaste berig voordat die aanklagte opgevolg is nie.

Dit is ook nie bekend of dit bloot toeval is dat die aanklagte gestel is net ure ná die laaste saak teen Vrye Weekblad afgehandel is nie.

Pretorius se die beweerde oortredings is begaan ingevolge Regulasie 5(b) van Proklamasie R99. Hy wil 'n verklaring van Vrye Weekblad hê sodat hy dit in die dossier kan sit wat hy volgende week na die Prokureur-generaal stuur.

Gister het die veiligheidspolisie op versoek van Vrye Weekblad verdere besonderhede van die aanklagte verskaf.

In die uitgawe van 9 Desember, byvoorbeeld, het hulle dit teen twee sinne uit 'n verslag van die hofspraak van 'n gewetensbeswaarde, Charles

Bester, waarin Bester só aangehaal word: "Ek glo vas dat God wil hê ek moet weier om diensplig te verrig." En: "Ek glo die Weermag hou ons (die verskillende rassegroepe) uitmekaar en ondersteun die stelsel van apartheid."

In die uitgawe van 10 Februarie, se die veiligheidspolisie, glo hulle die volgende aanhaling van Bester tydens sy hofspraak is 'n oortreding van die mediaregulasies: "Ek is 'n belydende Christen en ek glo dat dit Jesus Christus se wens op aarde was dat daar vrede, geregtigheid en vryheid moet wees. Ek glo vas dat God wil hê ek moet weier om diensplig te verrig."

Die ander aanklag spruit uit 'n onderhoud wat Vrye Weekblad op 24 Februarie met 'n oud-polisieman,

Mike Rautenbach, wat weier om verder diensplig te doen, gevoer het.

Die redaksie van Vrye Weekblad het gister die aanklagte as "absurd en belaglik" beskryf. "Ons kan nie anders nie as om te glo dat dit deel is van die voortgesette vendetta wat die regering teen die koerant voer."

"Ons lesers sal voortaan weet wat om te dink as die regering weer so hoogheilig praat van hul respek vir persvryheid."

"Ons sal ons nie laat afskrik van ons plig om ons lesers op 'n gebalanseerde en verantwoordelike wyse in te lig oor wat in Suid-Afrika aan die gang is nie. Ons soek nie konfrontasie met die staat nie, maar dit word duidelik dat die regering konfrontasie met ons soek," het die redaksie gesê.

Durr hof toe ondanks herverhoor

Anton Steenkamp

LESLEE DURR, Stellenbosse Nusas-voorsitter, gaan steeds hof toe, al het die universiteitsowerhede haar skorsing en die tydelike verbod op Nusas en die swart studente-organisasie BSOS opgehef met die oog op 'n herverhoor.

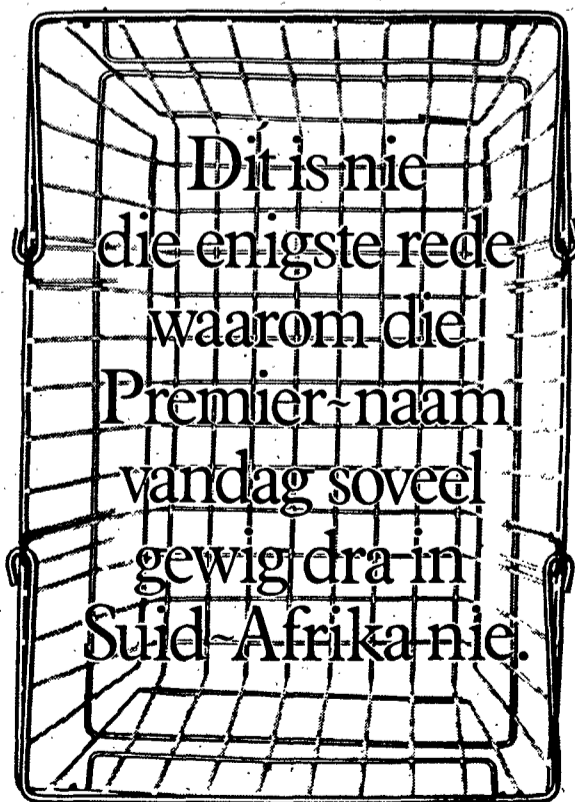
Durr het aan Vrye Weekblad gesê hulle het besluit om voort te gaan met 'n hofspraak teen die universiteit omdat hulle die geldigheid van die universiteitsreël wat protesoptogte op die kampus verbied, bevraagteken.

Die universiteitsowerhede het in 'n verklaring gesê die opheffing van die tugmaatreëls en die herverhoor beïnvloed nie die geldigheid van die reël teen protesoptogte en demonstrasies wat in 1985 ingestel is nie.

Durr se prokureur het bevestig dat hulle vandag namens Durr, Nusas en BSOS 'n aansoek sal bring om die geldigheid van die 1985-reël te hersien.

Die universiteit se prokureurs het gesê die herverhoor waarop die universiteit besluit het, sal so gou as moontlik na 15 Julie plaasvind.

Durr se prokureurs gaan hulle egter vra om dit uit te stel totdat die hof beslis het oor die geldigheid van die reël. Aangesien die hof op die oomblik in reses is, sal dit nie voor Augustus kan gebeur nie.

Met 'n keuse tussen vooraanstaande handelsname soos: Snowflake meelblom, Iwisa en Impala mielieprodukte, Epic olie, Blossom margariene, Kraft margariene en slaaisouse, Epol troeteldierkos en veevoer, Peck's Anchovette en Redro Vissmeer, Mama's pasteie, Nice 'n Easy geriefskos en Blue Ribbon brood, sal u winkelmandjie beslis propvol prima-gehalte Premier-produkte gelaai wees.

Nogtans is dit vir ons hier by Premier nie genoeg om bloot die hoogste standaard te handhaaf nie. Deur middel van verskeie vindingryke programme, streef ons voortdurend daarna om hierdie standaard te verhoog, sodat ons u selfs beter waarde kan bied.

En selfs dit is nie vir ons voldoende nie. Ons verbintenis tot die verhoging van standaard strek verder as ons produkte. By Premier is ons toegewy aan die verbetering van die lewensgehalte van ons personeel en die gemeenskap as 'n geheel.

Want slegs een ding is vir ons so belangrik soos voedselgehalte - en dit is lewensgehalte.

Premier
Food Industries

HUNT LASCARIS TINA

'SA op die drumpel van 'n nuwe geskiedenis'

Hoekom het jy besluit om nie vir die Demokratiese Party in die algemene verkiesing op Stellenbosch te staan nie?

Slabbert: Van die begin af toe die studentetak gestig is, was my standpunt dat ek nie beskikbaar was om te staan nie. Toe het van die DP-mense my kom spreek en gevra om dit te heroorweeg. Maar die feit dat dit na die pers uitgelek het, het dit vir my geweldig moeilik gemaak om te konsulteer, want dis nie net 'n besluit wat ek op my eie kan neem nie. Ek moet gesels met mense binne Idasa en mense wat ons wil betrek deur middel van Idasa.

Maar jy het tog 'n nominasievorm ingevul?

Slabbert: Net voor ek Duitsland toe is, het die DP my gevra om 'n nominasievorm in te vul. Hulle het gesê hulle weet ek het nog nie besluit nie, maar omdat ek in Duitsland sou wees as die nominasies sluit, moet ek maar 'n vorm invul. Toe teken ek. Dit het ook toe bene in die pers gekry. Toe dit lyk of die ding gaan hand uitruk, moes ek maar sê ek is nie beskikbaar nie.

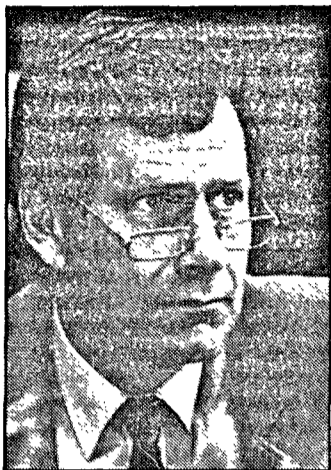
Wil jy sê dat jy dit sou aangeneem het indien jy die kans gehad het om te konsulteer en jy die groen lig gegee is?

Slabbert: Ek sou dit sterker oorweeg het. Maar 'n mens se besluit word geneem op grond van hoe jy dit beding. Dis nie 'n kwessie van ek wat verlof kry by ander nie. Ek het my eie analise gedoen van die moontlike skade wat berokken kan word.

Een van die dilemmas van die DP is oor hoe om deel te word van 'n breër demokratiese alliansie. Met die steun van die buite-parlementêre groepe kan die DP baie sterker staan. Maar nou worstel hulle oor deelname in die ander twee huise. Kan jy jou voorstel as hulle voluit sou gaan vir die twee huise en ek gaan staan op Stellenbosch hoe dit my buiteparlementêr gaan raak en hoe dit Idasa gaan raak? Dan is dit mos 'n gemors. Is jy in beginsel teen die Demokratiese Party?

Slabbert: Nee, hoegenaamd nie. Ek is ook nie in beginsel teen die gedagte van staan nie. My hele uitrede uit die parlement dink ek is van die begin af verkeerd verstaan. Deelname is vir my 'n strategiese oorweging - nie 'n beginselsaak nie. Ek kan mos nie vir 12 jaar my gewete staan en verkrag het in die parlement nie.

Ek is daar uit omdat ek gedink het dis vir my persoonlik 'n mors van tyd. Die parlement het 'n slagoffer geword van die polarisering van die land. In die PFP het ek in 'n party gesit wat hom voorgehou het as deel van die breë demokratiese stryd, maar hy kon nie gesels met die mense nie

Dr Frederik Van Zyl Slabbert, mede-direkteur van Idasa, praat met ELSABÉ WESSELS oor huidige strominge in die Suid-Afrikaanse politiek asook sy eie posisie as skakel in die politieke proses.

sonder twyfel baie knap mense in die DP wat wel steunbaar is en wat 'n belangrike rol kan speel.

Kan die DP die teenstrydige vleuels akkommodeer?

Slabbert: Die dilemma van die DP is die dilemma van die NP. Albei dra teenstrydige elemente in die boesem rond. As die DP wil gaan vir wit steun ten koste van 'n duidelike buiteparlementêre rol - dan het hy geen rol om te speel nie. Dan kan jy net sowel by die NP aansluit.

Sou die DP wel 'n rol kan speel in die wit Volksraad?

Slabbert: Ja, as 'n skakel tussen die parlement en die buite-parlementêre bewegings, wat die regering self nie by magte is om te doen nie. Hy sou dan kon praat met steun van miljoene Suid-Afrikaners as deel van 'n breër demokratiese alliansie. Maar neem hy deel in die ander twee huise, verloor hy dié posisie.

Is onderhandelingspolitiek moontlik?

Slabbert: Ons is op die drumpel van die negentigs en die FW de Klerk-era. Een ding is vir my baie duidelik; die Nasionale Party kan nie soos hy nou daar uitsien, oorleef nie. Kyk 'n mens na die land se politiek is daar op internasionale, streks- en nasionale vlak 'n onderhandelingsformule besig om uit te kristalliseer.

Dié formule is baie eenvoudig: ontban politieke organisasies, bevry politieke gevangenes, breek apartheidsstrukture af, hef die noodtoestand op en onderhandel.

Die vraag wat 'n mens moet vra, is hoekom Thatcher en Kohl vir FW sien. Dis sy laaste kans en hulle gaan dit vir hom sê. Hierna is dit verby. Maar as hy die kans aangryp, is ons binne-in 'n nuwe politieke spel. Dan is 6 September die laaste algemene verkiesing van dié aard. En die volgende stap is nie 'n verligte opposisie nie. Die volgende stap is 'n nuwe politiek - onderhandelingspolitiek. Wat is die tydsfaktor van so 'n proses?

Slabbert: Dit gebeur baie vinnig. Dan gaan dit nie meer oor die wit politiek en die parlement nie. Dan is jy in 'n onderhandelingspolitiek. Daarom is dit juis so noodsaaklik vir die DP om sy huis met die buiteparlementêre politiek in orde te kry. Pasop hulle nie, kan hulle hulself in 'n situasie bevind waar FW met die ANC gaan praat voor hulle dit doen. Hoe oordeel jy De Klerk se politieke persoonlikheid?

Slabbert: Ek dink hy is instinktief 'n konserwatiewe mens. As dit van hom afhang sal hy duimpie vir duimpie vorentoe strompel. Maar die druk en veral ekonomiese druk sal hom aanhelp. Hy is rasioneel en genediglik meer intelligent as sy voorganger. Hy kan dus die tekens goed lees. As hy in die rigting van onderhandelingspolitiek beweeg, dan loop Mandela en Mbeki en die ander vry rond - en hulle begin onderhandel en gesels.

Voorsien jy 'n internasionale geskikte 435- of Lancaster-oplossing?

Slabbert: Geensins, mense maak 'n fout om Suid-Afrika met Namibia of Zimbabwe te vergelyk. Nie een van die twee kan as 'n oefenloop vir Suid-Afrika beskou word nie. Brittanje, Amerika en Rusland is ingestel op die formule van 'n binnelandse proses. Dié formule is nie deur hulle geskep nie. Dit is deur die body politic hier geskep: die ANC, UDF en Cosatu.

Watter rol sal die vrylating van Mandela speel?

Slabbert: Sy vrylating sal onderhandelingspolitiek begin. Tot dan is almal lamgelê. Dit is Buthelezi se grootste dilemma. Hy kan nie beding solank Mandela in die tronk is nie. Maar 'n vry Mandela sal 'n Buthelezi, 'n Enos Mabuza en die ouens in die vakbonde losmaak om te konkurereer. Dan het jy 'n debat. Jy kan blanke vrese nooit besweer solank daar 'n noodtoestand is nie. Jy het al baie kontak met die ANC

gehad. Is hulle politieke program vir jou aanvaarbaar?

Slabbert: Ek aanvaar hulle standpunt van Oktober 1987 dat hulle geweld sal afsweer indien die regering voldoen aan die onderhandelingsformule van ophef, ontban en loslaat. Ek dink die regering is mal om nie die kans aan te gryp nie. Ek aanvaar ook hulle grondwetlike riglyne as 'n basis vir onderhandeling hoewel ek kriewelrig is oor sekere aspekte soos hulle ekonomiese beleid.

Jy word voorgehou as 'n instrument van die ANC in regeringsmedia?

Slabbert: Ek is so min 'n instrument van die ANC as wat ek 'n instrument van die NP is. Maar as ons onderhandelingspolitiek wil hê, kan ek nie sien hoe ons dit sonder die ANC gaan doen nie. Die ANC kan 'n baie konstruktiewe rol speel in onderhandelingspolitiek. Trouens in 'n situasie van vrye assosiasie en ontbanning gaan ons uitvind hoe gematig hulle is.

Wat is die rol van die veiligheids-establishment in die proses?

Slabbert: Dit is een van die grootste dilemmas wat FW in die gesig staar as hy oorvat. Hoe gaan hy sy eie regering se progaganda ongedaan maak. Jy weet tog wat die Nasionale nou geword het. Hulle is 'n klomp lapelvreeters. Hulle gryp jou aan die lapel en vra: wat het die boys gesê, sal hulle onderhandel?

Maar dan gaan staan hulle op die openbare verhoog en praat teen die ANC. Die ANC het nou veertig sendings in die buiteland. Dis wanneer ek mense soos FW jammer kry in die buiteland.

Daardie mense is honderd maal beter ingelig oor die Suid-Afrikaanse situasie as hy. Dit is waar die regering die fout maak. Hulle gaan steeds voort om die indruk te skep dat die ANC 'n klein terreurorganisasie is.

Wat is die noodsaak nou?

Slabbert: Kry die grootste alliansie van anti-apartheidsbeweings saam en kyk wat gedoen kan word. En dit moet binnelands gedoen word.

Sou jy weer aktief in die politiek wil wees?

Slabbert: Ek sal graag aktief in die politiek wil wees as ek glo dit beweeg in die rigting van die ideale waarin ek glo: 'n nie-rassige demokrasie en onderhandelingspolitiek.

Die afgelope 15 jaar het ek politiek geëet, gedrink, gedroom en asem gehaal. Maar dit kan nie gemeet word aan die soort ervarings wat ek die laaste drie jaar gehad het nie. Die kragte van bedingingspolitiek vind ek geweldig opwindend.

Ek dink ons is op die drumpel van die mees opwindende tydperk in ons land se geskiedenis.

THE US INFORMATION SERVICE

is seeking a switchboard operator/receptionist,

available to work 8 a.m. thru 5 p.m., Mondays thru Fridays. High school, fluency in English is required, any second or third languages helpful.

Typing and familiarity with standard office equipment preferred.

The successful applicant must enjoy dealing with the public (both in person and by phone), be flexible and able to work under pressure.

Contact the administrative assistant at (011) 29 3451, for an application form.

FIVE FREEDOMS FORUM

Nooi u uit na die bekendstelling van 'n boek met die titel

101 Ways To End Apartheid

Maandag 26 Junie 1989

6nm tot 8nm
Bozzolli-paviljoen, Wits Universiteit
(ingang in Empirelaan, net na Jan Smutslaan)

Gassprekers en kunstenaars: Pieter-Dirk Uys
Jennifer Ferguson

**Shell ondersteun
die reg van alle
mense om te woon
waar hulle wil**

Ons werk om nou 'n verskil te maak.

Die opkoms en ondergang van Eugene Terre'Blanche

DIE bebaarde man met die kortmou-safaripak het op die ysterwiel van die wa gaan sit, trane uit sy oë gevee en gesê: "Ek is eintlik maar net 'n seun van die veld wat my vaderland innig liefhet. Ek is soos 'n Noag van ouds wat 'n ark moet bou - 'n ark vir my eie Boerevolk."

Dit is Februarie 1986 by die Voor-trekker-gedenkmonument by Bloedrivier. Op die wa sit Eugene Ney Terre'Blanche, hoofleier van die Afrikaner-Weerstandsbeweging (AWB).

Hy is veertig jaar oud en op die kruin van sukses. Hy spreek twaalf vergaderings en sowat tienduizend mense per maand toe. Die ledetal van die AWB klim tot meer as honderdduisend. Die buitelandse pers hang aan sy lippe en die binnelandse media skreeu histories oor die bedreiging wat hy inhou.

Hy breek NP-vergaderings op en maak van Pik Botha 'n gek. Hy beleedig die Staatspresident as 'n "rugmurg-ontwaterde smurfie" en 'n "dowe hond". Hy word die groot vredemaker onder die regse groepe.

Op die verhoog is hy die groot orator - regterhand ten hemele en opreg bekommerd oor die graf waarvoor sy Boerevolk te staan gekom het. Hy dreig met revolusie, geweld en bloedvergieting. En die mense juig, gil en swaai die swastika-vlag.

In gedigte word dié gewese poli-sieman - wat die AWB in 1973 in 'n garage op Heidelberg gestig het - besing as Godsman, Volksman, Vaderlander.

Dit is die Eugene Terre'Blanche van Februarie 1986 wat oor die Bloedrivier-laer kyk en bewoë mymer: "Hierdie plek is groter as ons almal. Vir dié grond sterf ek."

Hartland

Drie en 'n half jaar later. Die hoofleier spreek 'n vergadering toe op Krugersdorp, hartland van die AWB. Daar is tientalle leë sitplekke in die Eufeessaal. Op die verhoog sit 'n ry nuwe leiersgesigte.

Die Groot Orator is aan die woord: "Vlokkie, jou klokke het gelui. Suster Agnes Malan: jou ou papbroek!"

Hy steek 'n oomblik vas. 'n Man in kakieklere reg voor die verhoog spring op, begin hande klap, en kyk vir die gehoor. Klap, klap, klap val die res in. Hy sê iets van as 'n mens al die stories oor hom moes glo, hy 'n harem en 'n drankkelder moes besit. Die mense giggel.

Die veggeneraal lyk oorlogsmoeg. Sy vernaamste adjudante het immers die ark verlaat. Daar was gerugte van drank, vroue en vuisslanery. Die staat het hom in 'n hofsak probeer vastrek.

Lede verlaat die AWB glo in hul duisendtalle en daar is ernstige geldelike probleme.

En nou dreig 'n hernieude skeuring met sy begeerte om ook in die groen kussings van die parlement te gaan sit.

Kortweg: Die regse stuurman wat die saak van die ware Afrikaner drywend moes kry, se ark het op die rotse geloop.

Kenner meen sy skielike begeerte om parlement toe te gaan, is 'n aanduiding van sy dalende steun en sy gebrekkige finansiële posisie. Die kans is goed dat hy na die verkiesing in die vergetelheid sal verdwyn.

Op 21 Januarie vanjaar het Terre'Blanche by 'n geslote hoofraadsvergadering ná die Paardekraal-voorval in Pretoria gesê dathy van sy belangrikste adjudante uit die party geskors

het omdat hulle onder meer daarop aangedring het dat die AWB aan die komende verkiesing moet deelneem.

Hy het gesê: "Vroeg in November verlede jaar het prof Alkmaar Swart na my toe gekom en gesê: gee vir my die Blanke Volkstaatparty dat ek met hom kan loop. Ek gaan hom aktiveer."

"Ek draai om en sê: Teen Treurnicht, en hy sê ja. Ek sê ek pleit vir eenheid en julle wil my party gebruik om in die groen parlements-kussings te gaan staan. Nee! En ek loop. Hy wil party maak van die AWB."

Rustenburg

Dit is die einste ver-regse leier wat verlede week aangekondig het dat hy voornemens is om as onafhanklike kandidaat in die komende verkiesing in Rustenburg te staan. Dit nadat hy die KP herhaaldelik belowe het die AWB sal nie by die partypolitiek betrokke raak nie.

By die einste vergadering het Terre'Blanche gesê hy het onderleier Jan Groenewald en Alkmaar Swart uit die party geskop omdat hy geweier het om aan hul verkiesingseise toe te gee.

Terre'Blanche het by die vergadering in Pretoria gesê die "grootste skok" vir hom was toe Groenewald wou gehad het hulle moet met Andries Treurnicht gaan praat oor setels vir die AWB.

"Ek sê vir hom ek het nie gewet jy wil parlement toe gaan nie. Hoe kan ek vir Treurnicht gaan setels vra? En toe vind Donkerhoek plaas en ek pleit vir eenheid. Toe moes hulle besef het dat ek nie van plan is om die AWB te gebruik om setels af te eis nie. My pleidooi was vir eenheid; u weet mos."

Vandag, ses maande later, het Terre'Blanche sy deuntjie heeltemal verander. Nou pleit hy by Treurnicht om nie 'n KP-kandidaat teen hom in Rustenburg te stel nie.

En nie omdat hy die AWB by die politiek wil betrek nie,

maar bloot om Rustenburg in die parlement te gaan verteenwoordig.

Of hy vir die parlement mag staan, is natuurlik 'n heeltemal ander saak. Prof Marinus Wiechers, kenner van die konstitusionele reg aan Unisa, meen Terre'Blanche se kriminele oortreding - hy in 1983 agtien maande tronkstraf opgelê weens die onwettige besit van vuurwapens - diskwalifiseer hom. Die vonnis is vir vyf jaar opgeskort.

Die grondwet bepaal dat iemand onbevoeg is om as lid van die parlement verkies of benoem te word as hy tronkstraf vir 'n tydperk van minstens twaalf maande opgelê is, tensy die tronkstraf minstens vyf jaar vóór sy verkiesing verstryk het.

Die dispuut draai rondom die vraag wanneer die vyf jaar rehabilitasie-tydperk in werking tree: die oomblik toe hy gevonnissen is, of ná die verstryking van die agtien maande tronkstraf.

'n Revolusie in die klein broei al weer in die binnekringe van die AWB oor Terre'Blanche se verkiesingsdeelname. Twee van sy grootste vertrouelinge in die leierstruktuur, Willie Olivier en Chris Beyers, beskuldig hom van persoonlike ambisie wat hy met geld van die AWB en ten koste van Afrikaner-eenheid wil bevredig.

Eie gewin

"Die AWB en Terre'Blanche is besig om te verkrummel. Sy leier se deelname aan die verkiesing is bloot net 'n poging om verlore aansien te probeer herwin. Hy gaan na die verkiesing geen faktor meer in die regse politiek wees nie."

Só meen Dries Alberts, gewese publisiteitshoof van die AWB en 'n man wat eens baie na aan Terre'Blanche beweeg het.

"Terre'Blanche se steun daal daagliks en hy en die AWB het finansiële probleme. Hulle skuld byvoorbeeld hul drukker tien duisende rande wat hulle nie kan betaal nie. Ek dink die man doen dit vir eie finansiële gewin. Dis mos baie makliker as die staat in die toekoms sy salaris betaal," sê Alberts.

Hy sê hy kry nog daagliks oproepe van ontevrede AWB-lede wat uit die beweging wegbreek. Hy meen hul steun kan nou die helfte wees wat dit voorheen was.

"Ná Paardekraal is die elite van die AWB weg. Dit was ook die mense wat geld gegee het. Terre'Blanche weet as hy nie nou iets ingrypends doen nie, is dit verby met hom."

"Hy dink hy kan werklik Rustenburg wen omdat baie KP's vir hom sal stem. Al wat hy gaan doen, is om die regse stem te verdeel. In die proses kan die AWB weer skeur, hy gaan 'n nog groter verloorde wees as die KP klaar is met hom."

"Daar is nog net 'n paar krepeles in sy beweging oor. Dis 'n siek situasie waar die leier en onderleier van 'n beweging ernstige probleme het," sê Alberts, verwysende na die nuwe onderleier, Ernie van

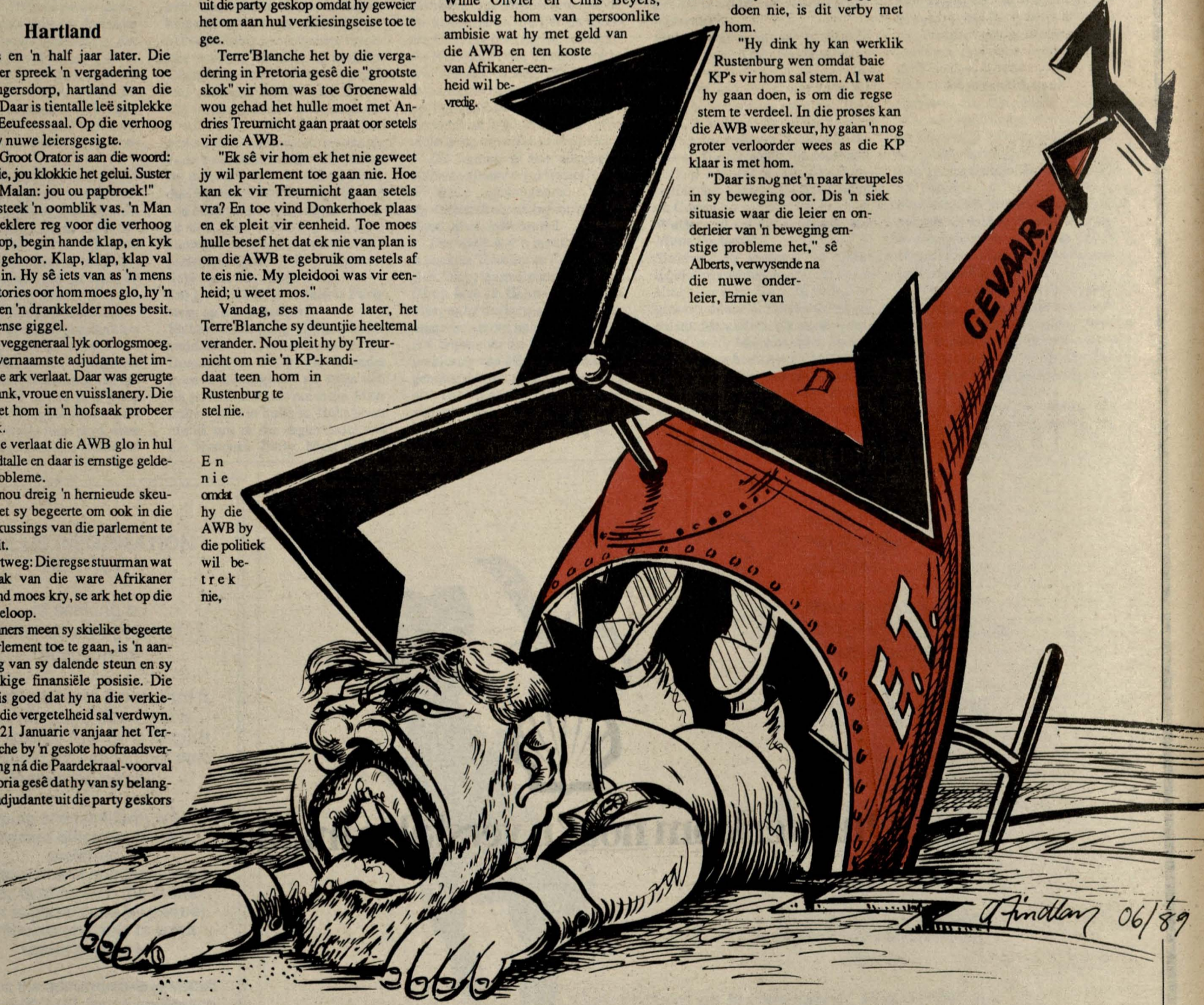
Ses maande gelede het Eugene Terre'Blanche vier van sy getrouste volgelingen geskors omdat hulle onder meer aan die komende verkiesing wou deelneem. Nou gaan dié ekstremis self aan die verkiesing deelneem as onafhanklike kandidaat vir Rustenburg. Kenner meen dit is duidelik dat hy iets aan sy dalende steun probeer doen en verlore aansien wil herwin. Waar Terre'Blanche 'n jaar gelede nog kon aanspraak maak op leierskap van die regses, sukkel hy nou om sy beweging van verdere skeuring te red. JACQUES PAUW doen verslag.

der Westhuizen, 'n oud-predikant. Prof Hennie Kotzé, hoof van politieke wetenskappe aan die Universiteit van Stellenbosch, meen Terre'Blanche het 'n baie gewaagde stap geneem.

"Dit is duidelik dat hy isolasie binne die regse politiek wil verhoed. As hy egter dié setel verloor, is sy politieke lig uit," sê Kotzé.

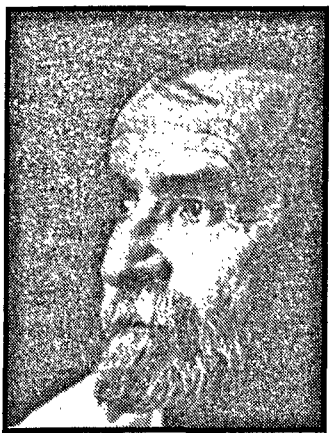
Hy sê die mens Eugene Terre'Blanche het homself vernietig. Hy het alle "gematigdes" en ordentlikes binne die AWB met sy gedrag van hom af weggestoot. In die proses het hy ook die KP vervreem en homself in die regse politiek geïsoleer.

"Ek dink boonop is die KP verheug hieroor. Die KP het nie Terre'Blanche nodig nie, want AWB-lede stem in elk geval vir die KP," sê Kotzé.

Beleë Fugard 'n 'angry old man'

Athol Fugard het weer huis toe gekom en 'n toneelstuk, *My Children! My Africa!*, saamgebring. Sy liefde vir sy geboorteland en sy gebondenheid aan "sy mense" word duidelik in sy werk weerspieël. **ELSABE WESSELS** het met hom gaan gesels

is opgewonde oor die dinamiek van die karakters in sy nuwe stuk: "Dit is 'n dubbele geloofsdaad. Geloof in jong Suid-Afrikaners: swart, bruin en wit. En ook geloof in my ambag - die mag van die geskrewe en gesproke woord."

Hy vind 'n renons in geweld.

Die ontdekkingstog van dié dubbele geloofsdaad het in die repetisielokaal 'n ontdekkingstog vir sy jong akteurs geword. In die stuk ontdek twee hoërskoolleerlinge (een swart en een wit) mekaar se wêreld. Die tog het vir sy jong akteurs ook 'n persoonlike reis geword. Dit is die 22-jarige swart akteur, Rapulana Sciphemo, se eerste "intieme" ervaring met sy wit landgenote. En Fugard speel vroedvrou.

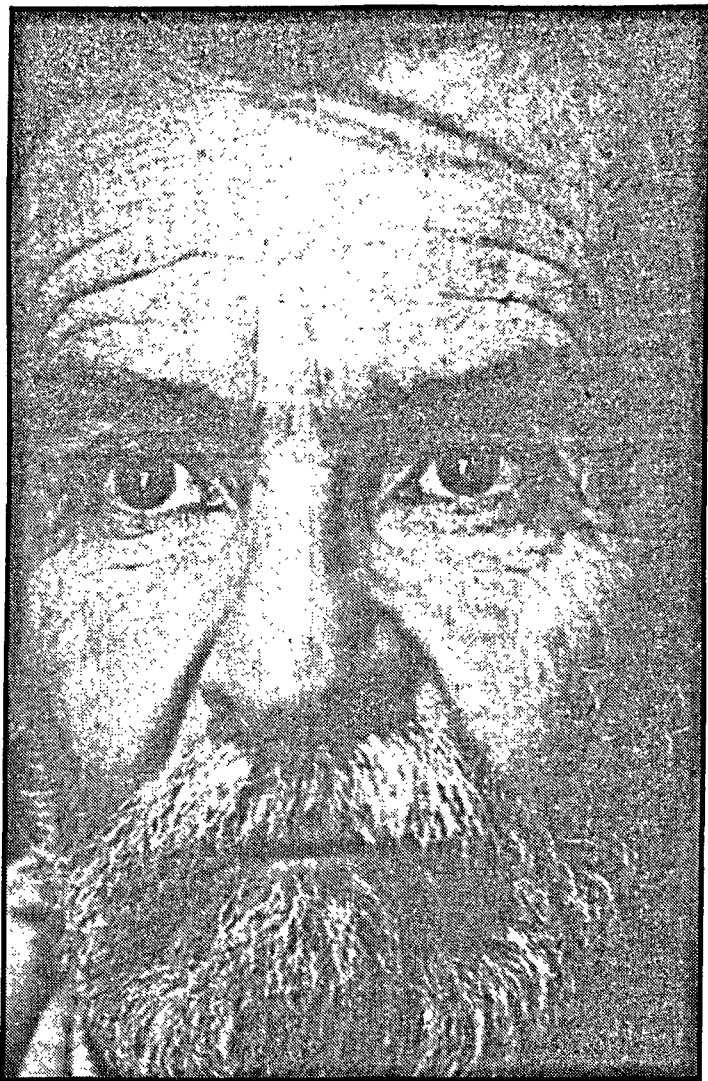
In sy teks gee hy gestalte aan sy afsku aan geweld. Hy haal die onderwyser, gespeel deur John Kani, se woorde aan 'n jong radikale aan: "If the struggle needs weapons, give it words. Petrol bombs and stones can't get inside those Casspirs. But words can. Words are more dangerous. They can get inside the heads inside those Casspirs."

New York

Met die geweld-tema worstel hy reeds lank, dekades al. Daarom skryf hy: "Die geskrewe woord het voortgeleef terwyl dié wat bomme maak het lank reeds vergete is," sê hy selfversekerd.

Fugard geniet die laaste twee dekades reeds ongekende sukses in Amerika. "Ek verdien my geld daar en ek geniet dit daar." Sy dogter woon ook daar. Sy skryfhuizen is egter sy familiehuise in Port Elizabeth en Nieu Bethesda. En hy wou die stuk op Suid-Afrikaanse grond die lig laat sien.

"Ek sou baie ongelukkig gevoel

Foto's: Andrea Vinassa

het om dit eerste met onbekendes te deel. Dit is uit my hart uit geskryf."

Maar dit was al drawwend deur New York se strate dat die idee vir sy nuwe werk ontkiem het.

Die drawwery is deel van die nuwe lewe, toe hy die Oude Meester en Jack Daniels uit sy heupvles gehaal en die sigarette en pypskoonmakers uit sy baadjiesakke gekeer het.

Rooibostee

Vandag is dinge vir hom baie helderder. En Fugard het ook groter vrede gemaak met die wêreld rondom hom. Soberheid het 'n persoonlikheidsverandering meegebring.

"Nou geniet ek my kop op 'n manier wat ek nooit kon terwyl ek gedrink het nie. Dit is wonderlik om vry te wees van die goed. Dit het die

lewe net gekompliseer. It left you moeg."

Hy was 'n man wat 'n gesellige dop kon maak. Nou verkies hy dit om alleen te wees. "Wie anders wil in elk geval koppies rooibostee die nag in drink?"

Fugard is uitgesproke oor die Suid-Afrikaanse teater. Hy geniet die energie wat uitgestraal word, maar hy staan krities oor die invloed wat hy gló televisie op dramaturge se skryfwerk het. Bowenal is hy geraak deur die moed wat hy bespeur in die werk van jong Afrikaanse dramaturge soos Deon Opperman, Charles Fourie en Reza de Wet.

Afrikaanse teater

Hy vind Afrikaanse teater meer opwindend. "Ag man, it goes back to the question of roots, commitment and passion. Afrikaners have never been weak in those regards," sê die skrywer wat homself as 'n "old style liberal in die Alan Paton-tradisie" beskou.

"Liberalisme leer 'n mens verdraagsaamheid."

Maar dié verdraagsaamheid is gebou op die fundamente van 'n ontevredenheid en 'n woede met 'n gemeenskap waarin hy soos 'n verworpene gestaan het toe sy eerste toneelstukke deur die Suid-Afrikaanse politieke taboes begin sny het.

Beledigings, polisie-intimidatie en wit rûe het die reël geword. Persoonlike vooroordele moes oorgesteek word. In sy lewe het Fugard aanhou beitel om die grense tussen wit en swart niétig te verklaar. "n Mens betaal 'n prys," sê hy. Maar wat hy ontdek het, was 'n rykdom in lewenservaring.

"Onthou net as jy die kleurgrens oorsteek, gee jy 'n sprong vanuit 'n wêreld van vier of vyf miljoen mense in 'n wêreld van 35 miljoen. Dis 'n hele nuwe lewe wat wag om ontdek te word."

OP sy gesig is dekades van hard leef uitgekerf, en 'n beleëheid syfer deur sy gedagtes as Athol Fugard sê: "I'm an angry old man."

Hy lyk ouer as sy 57 jaar. In die laaste paar jaar het hy drank laat staan, opgehou rook en begin draf. Hy kuier nou om rooibostee. Sy donkerbruin donderweersô het ligter geword, en in sy stem - met daardie tipies ongeronde Oos-Kaapse klanke - weerklank 'n nuwe energie.

Ons sit in die voorportaal van die Mark-teater. Kan hy êrens meer tuis lyk.

Blood Knot

Die posters teen die mure getuig van sy arbeid: *Blood Knot*, *The Island*, *Sizwe Bansi is Dead*, *The Road to Mecca*, a *Place with the Pigs* en nou *My Children! My Africa!*. Daar is vele ander. So altesaam 19 skat hy.

'n Paar maande gelede het hy weer huis toe gekom. En as hy huis toe kom, kom skryf hy. Sy nuwe stuk open op 27 Junie by die Mark.

Fugard is by uitnemendheid 'n

produkt van Suid-Afrika. Dit kan ook nie anders nie. Hy is die 57-jarige maatskaplike faktor van 'n spesifieke landskap - waar 'n doringdraadheining swart en wit apart hou.

In die titel van sy jongste drama weergalm sy passie vir sy geboorteland. Sy woorde is die spieëlbeeld van die spanning, konflikte en paradokse van die maatskaplike kontoere waarbinne hy grootgeword het.

In sy werk en in 'n wese weerspieël Fugard 'n gebondenheid aan 'n mense.

Wie is sy mense?

Dit is, soos die titel van sy jongste stuk getuig *My Children! My Africa!*, die kinders van sy Afrika. Dit is duidelik dat die titel vir Fugard veel weier as die emosie-belaaiende woorde strek. Vasgevang daarin is 'n visie, 'n gebed vir die kinders van sy land.

Geloofsdaad

In gesprek verwoord Fugard 'n geloof in die land se jong bloed. Hy

Richtersveld se boere kan bly

Anton Steenkamp

DIE veeboere van die Richtersveld kan hul bokke laat wei.

In 'n unieke ooreenkoms tussen die veeboere en die Nasionale Parkeraad het die twee partye ooreengekom dat die gebied wel tot 'n Nasionale Park verklaar gaan word, maar die veeboere kan bly. 'n Bestuursplankomitee, met verteenwoordigers van die Parkeraad en die boere, sal die gebied gesamentlik bestuur.

Dit sal beteken dat die inwoners van die gebied kan voortgaan met hul boerdery en ook kan baat by die voordele van 'n Nasionale Park, soos moontlike werkseleenthede.

Terselfdertyd word die Rich-

tersveld beskerm teen toeriste in vierwielangedrewe voertuie en vetplant-versamelaars wat oor die laaste paar jaar die besonderse plantegroei en ekologie van die gebied begin vernietig het.

"Vanaf 1944 het ek die huis met vee onderhou. Wat sal van my mense word as ek my vee moet verloor? Dis aan hulle wat ek dink," het Joël Swartbooi in April vanjaar gesê toe die veeboere die gevaar geloop het om van hul tradisionele grond afgegooi te word om plek te maak vir die park.

Nou sal dit hopelik nie meer vir hulle nodig wees om met 'n hofszaak voort te gaan nie, het hul prokureur dié week gesê.

"Wat die geld van die park betref, sal ons ook van die geld kry?" het

Swartbooi gevra voordat die ooreenkoms bereik is.

"Geld kan ons nie eet nie, bokke dood maar daar bly altyd iets agter om te gebruik.

"Die plek waar ons grootgeword het kan ons nie afstaan vir 'n onbekende plek nie. Dorsland toe gaan ons nie trek nie. Ek ken die grond se geaardheid daarom weet ek waarvan ek praat."

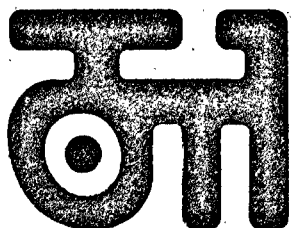
En as dié ooreenkoms slaag, gaan dit nie meer nodig wees vir Swartbooi en sy mede-boere om te trek nie, sê Lala Steyn van die Surplus People's Project in Kaapstad.

Die mense van die Richtersveld, op die grens tussen Namakwaland en Namibia, boer al geslagte lank daar. Hulle is afstammeling van die

nomadiese Khoi-khoi wat sowat 1 500 jaar lank in die gebied gewoon het. Die grond word nou as "Kleurlingreserwes" in trust gehou vir die inwoners.

In Maart vanjaar het die inwoners van Koeboes en Dryfsand 'n interdik aangevra om te verhoed dat die Noordelike Richtersveld Bestuurskomitee, die Nasionale Parkeraad en die minister van Omgewingsake 'n kontrak onderteken om 162 445 hektaar in die gebied opsy te sit vir 'n Nasionale Park vir 'n tydperk van 99 jaar. Dit sou beteken dat die inwoners die gebied moes verlaat.

Die saak is uitgestel om verdere samesprekings te voer, en dit lyk asof 'n ooreenkoms nou bereik is wat vir albei kante aanvaarbaar is.

NUWE KERAMIEKWERKE VAN TINA VAN DER WALT

ons koop van die oorspronklike bronne en kan bewys dat alle stukke outentiek is

african magic

spesialiste in Suider-Afrikaanse stamkunsvoorwerpe en volkskuns
rockeystraat 20, bellevue, johannesburg 011 648-4548
9a milkwoodsentrum, plettenbergbaai 04457 32-908

Joego-Slawië: in die skadu van die Rooi Reuse

TERWYL die twee kommunistiese magsblokke - die Sowjet-Unie en China - gebuk gaan onder ekonomiese en politieke veranderings, en fyn dopgehou word deur die internasionale gemeenskap, is daar gebeure in klein Joego-Slawië wat ongesiens verbygaan.

Tog is die veranderings in dié sosialistiese Balkanstaat ewe belangrik omdat dit op 'n heel ander manier geskied.

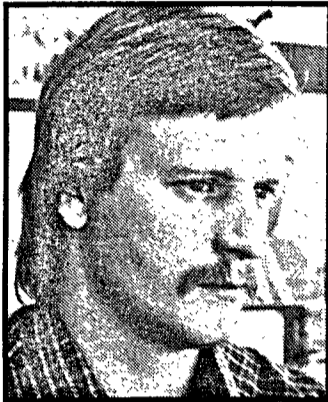
Onder pres Mikhail Gorbatsjof se perestrojka-beleid is politieke en ekonomiese veranderings in die Sowjet-Unie te danke aan staatsinisiatief. Ook in China is die ekonomiese verandering aan die leierskap van die Kommunistiese Party te danke.

Maar in Joego-Slawië word verandering geïnisieer deur intellektuele en openbare mening - ondanks die Sowjet-leierskap. Daar word na dié situasie verwys as "Revolusie van onder".

Sedert die dood van Joego-Slawië se eerste president, Josip Broz Tito in 1980, het die Kommunistiese Party se houvas op die land verslap. Die ses federale republieke en twee selfstandige provinsies het meer onafhanklik geraak van die federale regering in Belgrado - nie net wat politieke besluite en standpunte betref nie, maar ook op ekonomiese gebied. Die gevolg is dat die federale regering in die Joego-Slaafse hoofstad so te sê lamgelê is en dat die republieke en provinsies meer vryheid geniet.

Al hoë meer lede van die Kommunistiese Party bedank - 'n teken dat ondersteuning vir die party aan die afneem is. Die "drosters" - die meeste van hulle intellektuele en ontnugterde jongmense - sê dit is sinloos om as partylede aan te bly, want die Party is magtelos en nie meer in die posisie om die ekonomiese probleme van die land sinryk aan te spreek nie.

Die verswakking van die Kommunistiese Party in Joego-Slawië het daartoe gelei dat baie opposisiepartye in verskillende dele van die land tot stand gekom het om 'n alternatief te vorm vir die "ondoeltreffende" regerende Kommunistiese Party. Die Sosialistiese Party, die Sosialistiese Liberale Party en die Joego-Slaafse Demokratiese Inisiatief is onder meer

Die veranderings en opstande in die Sowjet-Unie en China geniet wye dekking in die media, maar in die skadu van dié twee reuse gaan Joego-Slawië gebuk onder ekonomiese en politieke probleme. Soos in Pole is die kommunistiese leierskap besig om te verbrokkel en ontevredenheid onder die bevolking aan 't toeneem. JURIE VAN DER WALT doen verslag uit Zagreb, Joego-Slawië

van die aktiewe opposisiepartye. Die Joego-Slaafse pers geniet nou ook groter vryheid en lewer verslag oor die politieke en ekonomiese kwelpunte in die land.

Die vinnige veranderings in buurstate soos Pole en Hongarye het ook die Joego-Slaafse bevolking beïnvloed in hul strewe na 'n Westerse demokrasie.

Die buitelandse pers berig dat Solidariteit se oorweldigende oorwinning oor die regerende Kommuniste "die gesig van Europa verander het" - 'n effek wat die Joego-Slaafse werkers een of ander tyd gaan bereik.

Ten grondslag van die Joego-Slaafse interne krisis is 'n hele klomp ekonomiese probleme. Met 'n inflasiekoers van 600 persent, en wat na verwagting sal styg tot 1 000 persent voor die einde van die jaar is dit duidelik dat die owerhede met 'n probleem sit wat maklik kan lei tot gewelddadige opstand onder die algemene publiek - veral in die baie arm suidelike provinsies van Kosovo

en Voivodina.

Die Joego-Slaafse geldeenheid, die dinar, is waardeloos en 'n nuwe 100 000 dinarnoot is 'n paar weke gelede uitgereik. Sekere ondernemings oorweeg dit om salarisse twee maal per maand uit te betaal om sodoende die effek van inflasie op die geldwaarde te verminder.

Die ekonomiese krisis het sosiale onrus tot gevolg gehad en verlede jaar is Joego-Slawië geteister deur meer as 1 200 stakings. Die stakers het aangedring op hoër salarisse. Ondanks 'n reeks van salarisverhogings - en die druk van meer waarde-lose geld - is ontevredenheid aan die toeneem.

Pryse van goedere het verlede maand met 23,4 persent toegeneem en dit dra ook by tot die ontevredenheid.

Joego-Slawië se buitelandse skuld beloop 21 biljoen Amerikaanse dollar, en terugbetaling aan krediteurs, wat meer as 600 banke in twaalf lande insluit, is besig om agterstallig te raak.

Die jongste ekonomiese aanwysers het druk op die Joego-Slaafse eerste minister Ante Markovic geplaas om 'n anti-inflasieprogram af te kondig. Tot dusver was sy mening dat 'n spesiale program nie nodig is nie en het hy eerder voortgegaan met sy ambisieuse deregulasieprogram.

Die Internasionale Monetêre Fonds (IMF) dring aan op strengere maatreëls wat sal behels dat die werkers se lewenstandaarde verlaag moet word. 'n Stap wat die kruisvat net dalk kan laat ontplof.

Die owerhede oorweeg dit nie om pryse of lone te bevries nie - waarskynlik omdat hulle die politieke gevolge daarvan vrees. Markovic sê hy hoop die IMF aanvaar dit so.

Dit wil egter voorkom of Joego-Slawië nog nie gereed is om die Weste se advies - "vertrou op ekonomiese hervorming, politieke hervorming sal volg" - ter harte te neem nie. Dit is omdat die politieke gevolge van ingrypande ekonomiese maatreëls te veel sal wees vir die wankelende regerende Kom-

munistiese Party in Belgrado.

In die verband sal die eerlikheid van die Westerse regerings eers op die proef gestel word wanneer die logika van perestrojke en ekonomiese verandering in die Oos-Europese lande - soos Joego-Slawië - in konflik kom met die imperatief van politieke demokratisering.

Die skermutseling kan dalk binnekort plaasvind. Die Belgrado-leiers wil weet wat sal gebeur as strengere maatreëls en groter industriële herstrukturering ernstige opposisie onder werkers en die gemeenskap uitlok? Met ander woorde, as die staat toeslaan op die ontevrede protesteers, aan wie se kant sal die Weste wees? Sal die Weste 'n hoër premie plaas op die beveiliging van ekonomiese herstrukturering, selfs al plaas dit sosiale en politieke verandering in die weegskaal?

Bo en behalwe Joego-Slawië se ekonomiese benardheid, heers daar 'n plobbare situasie in die Kosovo-provinsie op die suidelike grens van Albanië. Kosovo was in 1981 - 'n jaar ná Tito se dood - in die nuus. Gevegte het uitgebreek tussen Joego-Slaafse Albaniërs - wat vier vyfdes van die provinsie se bevolking uitmaak - en die Serbiërs, wat 14 persent van die bevolking uitmaak

Die Albaniërs eis dat Kosovo, 'n outonome provinsie binne die republiek van Serbië, republiekstatus moet verkry. Die eis is verwerp.

Die Serbiese minderheid sê daar word teen hulle gediskrimineer, hulle word geïntimideer en aangerand deur plaaslike Albaniërs. Die aantygings dat die Albaniërs die Serbe terroriseer het tot gevolg gehad dat duisende Serbe die provinsie verlaat het. Dit het ook gelei tot die grootste betoging in die Joego-Slaafse geskiedenis.

Die Albaniërs dring aan op 'n "etniese skoon" Kosovo wat baie herinner aan die regse groepe in Suid-Afrika se eise. Die situasie in Kosovo dien as voorbeeld van die onenigheid wat heers in die res van Joego-Slawië.

Die ontevredenheid tussen die provinsies is aan die toeneem, en dit wil voorkom of die leierskap in die land besig is om te verbrokkel. Geen wonder nie dat die meeste van Joego-Slawië se 24 miljoen inwoners begin vra of die land sy probleme sal oorkom. - ANO

WOODMEAD SCHOOL

requires the services of
Mathematics Teachers
for Stds 6 - 10 (2 posts)

TEMPORARY POST: SEPT - DEC 1989
PERMANENT POST: FROM JAN 1990

Preferably able to teach Additional
Mathematics as well.

Woodmead School is an
independent, non-racial, co-
educational, progressive school,
situated between Johannesburg and
Pretoria.

Send application, with full CV, to:
THE HEADMASTER
PO BOX 68068
BRYANSTON 2021
or telephone (011) 708 1849 for further
information

JODAC

Politieke
Debat

**DIE MENSE SAL
REGEER- keuses
vir 'n regering in 'n
post-apartheid
samelewing**

Spreker: Firoz Cachalia
Publieke sekretaris TIC
Almal is welkom.
Vernaperings sal na die tyd
bedien word
Datum: Maandag 26 Junie
Tyd: 7.30nm
Plek: Congregational
Church
De Kortestraat 75,
Braamfontein

UNIVERSITEIT RHODES

**PH D IN
PSIGOTERAPIE:**

Die Departement Sielkunde bied
'n voltydse tweejarige doktrale
kursus in Psigoterapie aan.
Hierdie kursus is die enigste van
sy soort in Suid-Afrika en is oop
vir gekwalifiseerde kliniese
Sielkundiges.
Die doel is om studente se
kennis te verdiep deur praktyk
en teorie te integreer en dit
behels intensiewe onderrig
asook 'n tesis.
Tot dusver het twee studente
gegradueer en drie het in 1989
geregistreer.

Verdere inligting kan van
Professor Dreyer Kruger van
die Departement Sielkunde,
Universiteit Rhodes,
Grahamstad by telefoon (0461)
22023 verkry word.
Aansoeke vir die 1990-inname
sluit op
15 Julie 1989

Franklin Sonn, die president van die Kaaplandse Professionele Onderwysersunie (KPO), het tydens die 22e jaarkongres van die KPO vandeewee op Upington gevra dat lede van dié unie mooi moet dink voor hulle aan die Algemene Verkiesing op 6 September deelneem. Hier is 'n verkorte weergawe van sy toespraak

'Kan u vir so 'n stelsel stem?'

EK weet, kamerade en kollegas, dat baie van u soms baie swaar kry. Beginselvaste leiers en meningsvormers kry mos altyd die wind van voor. Mense wat 'n verskil maak, kry altyd teenkanting. Sommige van ons ontvang dreigbriewe en telefoonoprope en van ons gerespekteerde kollegas se motors word in die middel van die nag in hul motorhuise uitgebrand sonder dat die polisie ooit die booswigte kry. Apartheid is essensieel 'n gewelddadige stelsel en geweld wêk geweld.

Die Kongres sal sy leiers oproep om wanneer hulle moet kies tussen die weg van persoonlike voordeel teenoor die edele weg, hulle laasgenoemde sal kies. Nou weet ons daar is instansies wat voel daar is goeie rede vir noue betrokkenheid by die stelsel. Daar is selfs stemme wat opgaan vir deelname aan die verkiesing en wat voel die KPO moet hom beywer om die Huis van Verteenwoordigers oor te neem.

Die pad van deelname aan die apartheids-onderwysstrukture is 'n weg wat die organisasie met groot opregtheid en eerlikheid beproef het. 'n Voorbeeld van daardie pad was ons deelname aan die sogenaamde De Lange-ondersoek. Dit is nou geskiedenis dat die regering op oorhaastige manier die hart van die verslag uitgepluk en apartheidsonderwys in die grondwet vasgelê het.

Is daar dus meer te wen of meer te verloor deur deelname aan die stelsel? Die KPO het baie goeie redes waarom hulle deelname weerhou van die 6 September-verkiesing en sy lede wil ontmoedig om daaraan deel te neem. Ons glo die driekamerstelsel is niks meer nie as die modernisering van die apartheidsstelsel. Die minderwaardige en tweederangse status van "bruinmense" is met die gewraakte stelsel grondwetlik in vaste vorm gegiet.

Al wat eintlik gebeur het, is dat apartheid nou deur "bruinmense" aan ons bedeel word.

Hoe die Raad van Verteenwoordigers ook al protesteer teen apartheid, bly hy in werklikheid die afvoerpyp daarvan na ons mense. Die mag berus steeds by die blanke deel van die regering. Dit is hulle wat besluite neem oor wesenlike sake soos die oorhoofse begroting, belasting, veiligheidswetgewing, die noodtoestand ens. Die bruin-deel van die regering het nie veel seggenskap daaroor nie.

Wat die onderwys betref, sal daar

stapsgewys uitgewys word in welke mate daar vooruitgang of agteruitgang was in die finansiële besteding aan onderwys onder die driekamer-apartheidsstelsel.

Die minister van Nasionale Opvoeding het in die afgelope parlementsitting aangekondig dat die regering se beleid van apart-maargelyk in die onderwys op die ys geplaas word en dat die program van gelykstelling uitgestel word. Ervaring het ons geleer dat uitstel afstel beteken. Apart én ongelyk bly ons voorland in die onderwys.

Dit gaan intendeel in dié jaar van sogenaamde hervorming slegter met ons, want die befondsing van onderwys vir "bruinmense" het relatief tot die ander groepe afgeneem. Die onderwysbegroting vir blankes toon 'n afname van 1,8 persent in reële terme op verlede jaar, vergelyk met 'n vermindering van 4,2 persent vir swartmense en vyf persent vir "bruinmense".

U weet mos hoe dit by ons gaan. Onderwysers werk tans tot 49 periodes per week omdat diensstate

ingekort is; skoolgeboue is in baie gevalle in 'n toestand van verval, geld ontbreek vir noodsaaklike dienste en die arme kindertuinjuffies moet uit hul karige salarisse opdok vir apparaat wat van hul vereis word om te hê.

As verantwoordelike persoon moet ek myself sterk maak om te sê ons sake gaan agteruit. Tweedens moet ek ook vir u sê ons sal onself laat mislei as ons glo dat die Raad van Verteenwoordigers by magte is om iets daaraan te doen. Ons weet sake kan nie vir ons regloop met apartheid nie.

Laat ons dus nou vanaand vir die Afrikanerregering dit mooi en in duidelike taal stel: net soos julle daardie afskeepregeringstelsel wat die Britte aan julle afgesmeer het verafsku het, en net soos julle jul leiers wat in daardie tyd met die Britte saamgehoop het, verwerp het, verpes ons ook die model wat julle op ons afdwing. Laat ons ook vir die Afrikanerregering dit sê: julle het goed van die Britte geleer.

U verban ons organisasies, u perk

ons mense in, u stop mense wat met oop hande veg in u tronke. Vandag moet ons kinders leer dat julle mense wat in gewelddadige verzet gekom het teen die Britse "Algemene-Sake-regering" voortreflike helde was, maar lees in u media dat ons mense wat die voet dwars sit vir u Algemene Sake/noodtoestand/verdrukking vyande van Suid-Afrika, verraaiers en terroriste is.

Terwyl ek dit sê, herinner ons onself aan mense wat vanaand in die gevangenis sit. Miskien sal die wit deel van die regering nou besef waarom ons ontroer is. Miskien sal u nou begryp waarom ons wellewende Suid-Afrikaners is wat die beste vir ons land en sy kinders nastreef. Miskien sal u selfs verstaan waarom ons vir ons mense 'n met helder stem vra: "Kan u vir so 'n stelsel stem?"

Vir daardie mense (die Arbeidersparty) wat vandag die apartheidsregering help bedryf, het ons ook 'n boodskap:

Dit is een van die groot skuldlaste wat apartheid dra dat hy ons en julle teen mekaar opgestel het. U het miskien probeer om die stelsel teen homself te draai. Al wat u kan regkry is om diskriminerende maatreëls hier en daar te verwyder en om hier en daar sake te verdraag. U weet egter so goed soos ons dat u nie die apartheidswa kan stop nie - nie van binne af nie. U weet ook dat ons die apartheidspil bitter vind en baie swaar sluk as u dit vir ons in die mond lê.

Daarom wil ons as die onderwysers van ons gemeenskap en die leiers in die dorpe en stede vir u vra: moet u werklik weer in September in die spel meespeel? U het mos nou die bewind 'n kans gegee. U het gedoen wat u kon. Moet u nie nou met duidelike stem sê dat al die materiële voordele ten spyte van die langer kan deel uitmaak van 'n breë regering wat u mense met apartheid regeer en u deelgenote daarvan maak nie?

Ons is deel van die mass demokratic movement. Ons het die Freedom Charter as ons leidende dokument aanvaar. Ons is deel van die stryd vir 'n nie-rassige demokrasie. Ons is 'n God-vreemde organisasie van professionele mense. Ons stryd moet nie net wees om die verskriklikhede van apartheid af te breek nie, maar om 'n gemeenskap te bou wat gegrond is op die beginsels van die Freedom Charter en blywende vrede in die land kan bring.

Twee historiese dae praat met mekaar

TRAANROOK. Hardhandige polisie-optrede. Arrestasies. Grafskendings. Die oorwinnaars van 16 Desember het weer eens die slagoffers van 16 Junie geviktimiseer, en vrae oor die relatiewe waarde van dié twee dae laat ontstaan.

Die twee dae, aan verskillende kante van die jaar, het nie veel vir mekaar te sê nie. Dit is verstaanbaar binne die historiese konteks, maar ook baie jammer, want dit is simbolies van die vervreemding en haat wat Suid-Afrika in twee skeur. Tog sal ons baie kan leer uit 'n dialoog tussen die twee dae. Wat het 16 Junie te sê vir 16 Desember? Hoe lyk 16 Desember in die lig van 16 Junie?

Sestien Desember word deur die oorwinnaars gehuldig en gevier. Sestien Junie vra: "Wat vier julle, erfgename van Bloedrivier, op dié Gelofte dag?" Wat en aan wie was die gelofte?"

Want 16 Junie weet dat die oorwinnaars van 16 Desember van Bloedrivier beweeg het na 'n stelsel van gewelddadige onderdrukking wat weer op sy beurt dae soos 21 Maart, 16 Junie en 15 November geskep het. Sestien Junie weet dat te veel van die seuns van Bloedrivier hul bloedskeud soos 'n lapelwapen dra. Dié dag weet ook dat die tirannie van apartheid selfs vir sy skeppers buiters beheer geraak het, waarom anders

STEWART GILLAN, 'n Presbiteriaanse predikant van Kanada, doen sedert 1986 sendingwerk in Alexandra. Hy vergelyk twee dae van groot betekenis vir Suid-Afrika: 16 Desember en 16 Junie.

noem hulle dit 'n "noodtoestand". En 16 Junie weet ook dat die "nood" eintlik die status quo is, 'n status quo van diep en voortslepende lyding, en bevrage teken dus die geldigheid van die Christelike aansprake van 16 Desember.

Sestien Desember word deur die meeste van sy erfgename beskou as dié dag waarop die God van Abraham die Volk uit die hande van die swart barbare gered het. Die redding word beskou as 'n heilige bewys daarvan dat die Volk God se uitverkore herrenvolk is. Deurdat God die Volk gehelp het om die "swart gevaar" te oorwin, het Hy die "regeer deur oorheers"-beginsel van die Boere geseën. Die Volk was dus verseker van hul rol as dié ligdraers in 'n donker kontinent. Daarvan getuig die lampie wat nog steeds in die Voortrekkermonument brand, en die

klippe wat die Christentriomf uitbeeld.

Sestien Junie weet dat dit nie 'n Boere-God was nie, maar gewere in die Boere se hande wat die oorwinning by Bloedrivier behaal het. Dit was ook gewere en nie God nie wat gepraat het by Sharpeville, Soweto, Pretoria, en soveel ander plekke.

Sestien Junie antwoord 16 Desember met sy eie teologie. Dié wat 16 Junie oorleef het beskou die dag as die dag waarop weerlose skoolkinders koelbloedig doodgeskiet is deur 'n bese regime.

'n Regime, swak vermom as Christelike voogde, wat swartmense sistematies van hul Godgegewe regte beroof en ongenaakbaar van hul menslikheid ontdaan het.

Sestien Junie antwoord die teologie van 16 Desember met die snieke van die kinders se bloed in die strate

van Soweto, wetende dat God die gebede van die onderdruktes aanhoor.

Sestien Junie antwoord die teologie van die Voortrekkermonument met die graf van Hector Peterson - die eerste slagoffer van die opstande op 16 Junie 1976.

Daardie graf, nou geskend, van 'n gebroke seun se lyk, is die ware simbool van die kruis van Christus in Suid-Afrika. Dit is seer sekerlik nie die gebiedende massa van die Voortrekkermonument nie.

Hector Peterson se geskende graf is ook 16 Junie se antwoord aan die nuwe monument in Pretoria vir die Slagoffers van Terrorisme.

Sestien Junie vlek die Christelike pretensies van die monument oop. In groot metaalleters haal dit aan uit Romeine 12:19: "My kom die wraak toe. Ek sal vergeld..."

Maar dit vergeet om die aanhaling te voltooi! Dit laat "sê die Here" uit. Sodoende word die betekenis van die gees van die vers heeltemal ondermyn.

Sestien Junie beskou die monument, met sy verkeerde gebruik van die Bybel, as net nog 'n poging om geweld teen die swartmense in Suid-Afrika te regverdig.

Die soort geweld wat op 15 November net 'n paar blokke verder plaasgevind het. Sestien Junie beskou

Hector Peterson as 'n slagoffer van terrorisme, en lees op sy grafsteen: Die waarheid is vandag aan die kant van die onderdrukte.

Verder vra 16 Junie aan die erfgename van 16 Desember: Wie se geweld is agter die herinstelling van die noodtoestand? Want in die voorafgaande maand, Mei, was dit die geweld van die regse witmense wat die media aangegryp het. Die hofsak van Barend Strydom, die moord op David Webster en die teer en veer van die burgemeester van Welkom!

Sestien Junie vra: Waarom, in al die verklarings rondom die herinstelling van die noodtoestand, is daar nie een keer verwys na regse geweld nie?

Waarom is daar geen erkenning gegee aan die feit dat apartheid self, met al sy tragiese abnormaliteit, verantwoordelik is vir die onrus in die land nie?

Laastens, 16 Junie vra aan die erfgename van 16 Desember: Wanneer sal julle dit wat julle geskep het, aanspreek? Wat het julle geskep? Want 16 Junie weet dat 'n vergelyking tussen die twee dae vra vir beleidens van sonde. 'n Oproep om terug te keer van 'n toestand van *animal violens* na 'n staat van *homo sapiens*. Dan kan die helingsproses begin.

Vrye Weekblad

Persvryheid

VRYE WEEKBLAD het vande week weer eens 'n slagoffer geword van die staat se berekende aanslag teen die pers en sy reg om inligting aan die publiek weer te gee.

Dit is 'n tragiese dag vir enige land wanneer die media nie meer die standpunte van belangrike politici mag bespreek, ontleed of selfs kritiseer nie.

Of as die media nie gebalanseerd oor 'n belangrike probleem vir baie jong wit Suid-Afrikaners soos diensplig mag berig doen nie.

In ons skole, universiteite en op TV leer ons die jeug van die verdrukking van die pers in China, die Sowjet-Unie en Afrika-lande. Maar wat gebeur hier op eie werf?

As Oliver Tambo vandag sou aankondig dat die ANC geweld verwerp, mag koerante dit nie eens publiseer nie. Want Tambo, en 'n hele klomp ander Suid-Afrikaners, mag volgens die Wet op Binnelandse Veiligheid nie aangehaal word nie.

Selfs neutrale beriggewing oor 'n sogenaamde "verbode organisasie" kan beskou word as die "bevordering" van só 'n beweging. En die oordeel of 'n organisasie verbied moet word of nie, berus by die staat.

Daar is verder 'n horde noodregulasies waaraan die pers moet voldoen. Daar word vandag wyd aanvaar dat dit onmoontlik is vir enige koerant om hieraan te voldoen. Soos 'n redakteur dit al gestel het: dit is om geblinddoek deur 'n mynvelde te stap.

Daar is selfs 'n bepaling dat 'n koerant "nie die beëindiging van die noodtoestand mag vertraag nie." Die oordeel of 'n koerant dit doen al dan nie, berus weer eens net by die staat.

Talle koerante het die afgelope drie jaar die slagoffers van die noodregulasies geword. Die Weekly Mail, New Nation, New Era, South, Saamstaan en Work in Progress is almal al vir rukke deur die Staat gesluit.

Vrye Weekblad het ook sedert sy ontstaan op 4 November verlede jaar die snykant van die staat se vendetta teen die pers leer ken.

Dis al erg genoeg om onder die noodregulasies 'n geloofwaardige koerant te probeer uitbring.

Maar dis nog erger wanneer jy die slagoffer word van die ongenaakbare en kleinlike vervolgingswaan-sin van die staat.

Ja, hulle kan ons môre toemaak onder die Wet op Binnelandse Veiligheid as hulle wil. Hulle kan ons ook vir drie maande verbied onder die noodregulasies as hulle wil.

En hulle kan ook 'n sogenaamde "staatsensor" aanstel om hier in Breëstraat 153 te kom sit en alles goed te keur wat ons wil skryf.

Vrye Weekblad is 'n klein koerant wat sy ontstaan te danke het aan die politieke oortuigings van 'n groepie joernaliste.

Dit was en sal nooit die spreekbuis van enige gewelddadige organisasie wees nie en het nog nooit anargie of revolusie gepropageer nie.

Maar dit is nie altyd die kriteria vir die staat nie. Ons skryf wat in ons land aan die gebeur is, ons ontmasker die regering vir wat hulle is en vertel ons mede-Suid-Afrikaners van 'n nuwe en beter toekoms.

Vrye Weekblad sal nie gaan lê nie.

So sê hulle . . .

"We knew when the SA Defence Force sent thousands of troops and appropriate hardware into Angola in 1975. We were just prevented by law from telling anybody. And that was long before the present sweeping emergency regulations turned SA into an even more secret society." - Die redakteur van die Sunday Star in antwoord op 'n brief van minister Stoffel van der Merwe.

"Toe ons in 1975 op kort kennisgewing Angola moes binneval om Kubaanse ekspansionisme te stuit..." - Genl-maj PJ Pienaar, hoof van Leerstaf Personeel, tydens 'n medaljeparaade op Kimberley.

"Nee kyk, dis hoog tyd dat iemand nou in die bres tree vir ons Volkslied! Hoeveel duisende van ons land se seuns was bereid om na die slagveld te gaan om te lewe of te sterwe vir Suid-Afrika." - Dr Jannie Malan van Johannesburg.

"Ons het geleer dat, wanneer die minister sê iets is disinformasie, beteken dit dat hy skuldig is." - DP-leier Wynand Malan oor minister Magnus Malan se ontkenning dat sy amptenare die DP gevra het om nie 'n kandidaat in Modderfontein te stel nie.

Verandering eerder as hervorming

WM Chalmers van Beirnsels 1, Coweyweg 170, Durban skryf:

Min F W de Klerk het in sy jongste beleidsverklaring twee belofes aan die land gemaak; eerstens, 'n veranderde konstitusie wat voorsiening sal maak vir alle bevolkingsgroepe en, tweedens, die voortsetting van hervorming.

Die verskillende tale, kulture en godsdienstige eienskappe van die verskillende groepe in enige land dra grootliks by tot die sterkte van sy sosiale karakter. Die VSA is 'n goeie voorbeeld van 'n samestelling van Engelse, Iere, Duitsers, Pole, Italianers en Swart Amerikaanse groepe.

Wanneer die konstitusie die groepe polities skei, is die gevolge rampspoedig. Stel u voor die VSA met 'n konstitusie wat 'n politiese groepskeiding maak tussen die Engelse, Iere, Duitsers, Pole, Italianers, Hispaniese en Swart Amerikaners!

Min FW de Klerk se handhawing dat die konsep van Aparte Groepe 'n essensiële deel van 'n veranderde konstitusie vorm, gestroop van alle retoriek, beteken eenvoudig dat hy nie een iota verander aan die basiese konsep van Apartheid nie. Apartheid bly onveranderd!

Mev Thatcher en pres Bush sal dit baie duidelik sien, selfs as dit misgekyk word deur die Suid-Afrikaanse stemgeregtigdes.

Voortgesette "hervorming" word beklemtoon: hervorming van wat?

'n Gemodifiseerde hamer is nog altyd 'n hamer. Hervormde apartheid is nog altyd apartheid.

Die laaste ding wat ons land benodig is hervorming. Wat desperaat benodig word, is fundamentele verandering; nie hervorming nie.

Tensy Suid-Afrika 'n regering en 'n konstitusie het, vrygemaak van apartheid in alle vorms, sal die omstandighede in die land verval van swak na swakker. Die res van die wêreld sal voortgaan om ons te verwerp, met al die implikasies daarvan op elke facet van ons daaglike lewens. In die gemeenskap van nasies sal Suid-Afrika die twyfelagtige benaming as "Die Muishond van die Wêreld" bly behou.

My brein ook wakker
Mevrou Jakaranda (sy droom nie van 'n veranda) van Pretoria skryf:

Ek wil u van harte bedank. Net soos een van die vroeëre briëfskrywers,

"Huisvrou van Ermelo" het Vrye Weekblad ook my kop alias brein wakker gemaak. Die eerste paar uitgawes van Vrye Weekblad het ek wel geneem sonder om daarvoor te betaal, totdat die ordentlike kafee-eienaar my daarop gewys het dat "Vrye" in dié geval nie verwys na gratis of verniet nie. Nou koop ek elke Vryedag 2 eksemplare en gee dit aan iemand wat dit nodig het. As ander lesers dalk dieselfde kan doen, kan ons die koerant se voortbestaan verseker.

Artikels oor skedels, renosters, voëls en die groenhuis-effek vind ek insiggewend. So ook die spotprente en baie ander, maar O GENADE, as Barend Strydom en Krap Kreef-kroep-musiekartikels soveel ruimte in beslag neem, raak ek skoon verslae.

Ek was saam met twintig Barends op skool en het toe reeds van die onlangse gebeure gedroom. Die "Eet Kreef"-musiekkore is soos eerste liefdes. Meer bek as binnegoed.

Die Fanie Oliviers, Dirk Ligtebachs en ander intellektuele veelsydige vakmanne en soms selfs vroue laat my koud en soms bekaf. Dalk sou NP van Wyk Louw na die lees van hul artikels 'n tweede konjak geskink en aan sy vrou gesê het: "Hierdie mense span 'n fyn netwerk van silwerraggyn woorde". Maar hy leef nie meer nie.

As huisvrou met kinders soek ek net die basics. Selfs in my leesstof. Het ons nog tyd en godweet-die-krag om 'n ontlending van Barend se oorbekende blou oë te doen. Ek is bly die Krewes se voëls is vry en dat Barend soos 'n arend lyk, maar dit het min te doen met die lewe (struggle) en ander onaangeraakte onderwerpe in die land.

Dankie vir 'n koerant wat ek met 'n groot stem adverteer, net waar ek gaan.

PS Die Jakob Regop-kapsules werk regtig

Voëlvry-optrede skok

Leon Steenkamp van Johannesburg skryf:

Die alternatiewe Afrikaanse musiek-"kunstenaars" het geslaag - geslaag om te skok!

Op Saterdag 10 Junie het ek die afsluiting van André Letoit, Bernoldus Niemand, Johannes Kerkerel en die Gereformeerde Blues Band se Voëlvry-toer in Johannesburg ervaar.

Om dít te beskryf as vulgêr, banaal, boos, lasterlik, siek, gemors, destruktief sê nog nie alles nie! Iets so totaal afkeurenswaardig en ongewens het ek nog nie beleef nie. Godsdienste en Christelike kerke word bespotlik gemaak, drank openlik gebruik en die rook van dagga aangemoedig, van die kunstenaars kom voor asof hulle onder die invloed is, walglike taalgebruik is die reël,

Briewe

Vrye Weekblad plaas alle briewe wat nie die wet oortree of lasterlik is nie, mits die korrespondent se naam en volledige adres bygevoeg word as 'n skuilnaam gebruik word. Die redakteur behou die reg voor om briewe te verkort. Skryf aan: Die Redakteur, Vrye Weekblad, Posbus 42637, Fordsburg 2033.

algemeen aanvaarbare norme en beginsels word afgetakel, en so meer. Hulle plate (hoewel dit maar swak musiek is) weer-speël nie hulle openbare optredes nie.

Met die skrywe wil ek in die sterkste moontlike terme beswaar aanteken teen bogenoemde se optrede. Ek sal ook graag van hulle wil weet wat hulle poog om te bereik en wat hulle "alternatief" is vir alles wat hulle so afbreek. Mense wat my ken, weet dat ek nie konserwatief, rigied of eng is nie. Ek is 'n Christen.

Wat van Northam, Dr T?

T Strijdom van Posbus 9205, Pretoria skryf:

Ek wil van die geleentheid gebruik maak om Dr AP Treurnicht uit te daag om te sê wat het hy gedoen het om die swart woonbuurt wat in Northam opperig gaan word te stop. Opmeters was reeds in die gebied en die grond is reeds verkoop.

Ek is 'n HNP-ondersteuner en wil die dokter tog waarsku dat hy dalk sy setel kan verloor as dit uitlek dat daar niks van sy kant gedoen is nie. Northam val in sy kiesafdeling. Ek sal u sê wat die dokter gedoen het:

Hy het, dié kwessie bekend geword het, 'n vergadering op Koedooskop toegesprek en gesê die mense moenie vrae oor dié onderwerp vra nie, want hy sal self die volgende Maandag 'n vergadering op Northam toespreek. Dié Maandag het hy wel 'n "vergadering" toegesprek, maar aan huis van iemand welbekend. Ek was nie daar nie omdat ek glo net twee mense het daarvan

Nog briewe op bladsy 18

Selfbehep en alleen skryf hy in sy toring

By wyse van skrywe, deur Jan Swanepoel. Human en Rousseau, 1988. R18.95 plus AVB.

Wilhelm Liebenberg

DIE bundel is as 'n verleentheid bestempel deur Mariene van Niekerk (Die Suid-Afrikaan, Februarie 1989). Volgens Joan Hambidge getuig dit weer van vakmanskap (Insig, Junie 1989).

Ek meen dis tyd dat ons ons arme digters, goed of sleg, begin ernstig opneem en 'n bietjie stilstaan by wat hulle nou eintlik sê.

In een van Swanepoel se netjieser gedigte lees mens:

*aan enkeles is dit gegee
om in die ligkristal van taal
die ganse kosmos te laat straal
om skerp essensieel
'n eie wêreld mee te deel*

Nie al die gedigte is van dieselfde formaat nie, maar 'n eie wêreld bied hulle wel.

Dit is die wêreld van iemand wat soos die toring van Pisa "hoogmoedig... uittoring" bo jan rap en sy maat.

Van 'n magtige Tiberius wat op 'n eiland sit en waak "teen 'n verskuilde dolk".

Van Narcissus wat nie tevrede is met sy eie refleksie nie.

Wat die figure onderskei, is hul selfbeheptheid en hul alleenheid.

Die digter is iemand wat op die ou end sit in "spieëlgladde verlatenheid", iemand wat kluisenaaragtig sy afgeslotenheid sit en deurgrond.

Bevryding van die vervreemde situasie soek hy nie in woorde of sosiale praktyke nie, maar in verwondering - in dit wat nie "by wyse van skrywe" uitgedruk kan word nie. "Stil nou", sê hy vir sy beminde want

Jan Swanepoel

wat hy wil hê is "voor-taals" en bly "ongesê" - die geheime van 'n serene vrou se ligte glimlag.

Maar helaas, die "mooi-mooi droom om buite/ taal te gaan" is verlore, die "wêreld anderkant/ en tog verwant" is op die ou end net die "vergete speelgoed van 'n god... wat argetipies aartsafsydig" is.

"Ek haal dit nie," skryf hy, "nie verby die grepe van woorde/ die snedige sinne nie".

En tog wil hy glo dat hierdie eie wêreld wat hy ons meedeel, nie net syne is nie - dat dit die wyse is waarop die ganse kosmos straal deur 'n mond wat nie aan hom nie, maar aan God behoort.

Sy eensaamheid, veronderstel hy, is dié van almal. Wanneer hy homself in "Die skuldige" beskryf as "n aartsbedrewe/ 'n wegskuil in die ek", soek hy bevestiging dat ook die aangesprokene daaraan sou skuldig wees.

Die digter dig oor "universele temas" (volgens Roswitha Schutte in Rapport, 12 Februarie 1989) en volgens Joan Hambidge is daar niks hiermee verkeerd nie.

Dat die lesers dan skynbaar by Swanepoel se spesifieke inkleding daarvan aanklank vind, sê iets, maar dit beteken nie dat dit almal geld of hóéf te geld nie.

Dis die klein wêreldjie die van 'n heel spesifieke soort persoon wat onder andere ook heel sinies praat van "hierdie land van mensefakkels".

Veel bied dit nie. Dit is, by wyse van spreke, op die ou end maar net die solipsisme van 'n uiters vervreemde individu.

'n Passie vir plante straal uit Palmer se tuinboek

Onder die Olien - 'n tuin vir die plesier, deur Eve Palmer. Uitgegee deur Tafelberg, 1989, teen R39.95 plus AVB

Victor Munnik

EVE PALMER het veertig jaar gelede begin tuin maak in Pretoria. Die tuin was skuins teen 'n heuwel met 'n noordaansig, die reënval goed maar die grond dun - "net 'n dun velletjie, twee derdes klippe wat met 'n bietjie klei en leem gebind is".

Sy en haar man het besluit om net inheemse plante geplant - die bome wat hulle om hulle op die heuwels gesien het, bome van vriende in ander streke, en bome uit haar Karoo-jeug. Die uitsonderings was rose, kruie en groente.

Een vir een word inheemse bome, wat tuinbome geword het, aan die leser voorgestel.

Die soetdoring, die vaderlandswilg, die karee.

Met die bome het die Palmers dit reggekry om meer as 48 soorte voëls na die tuin te lok.

Dan word vertel van die klimplante - en partykeer rose - wat as geselle vir die bome geplant is.

Oor die rose self raak sy amper nie uitgepraat nie: die geskiedenis,

besondereid van dié soort of daai soort, en dit lei natuurlik na die wêreld van geure, die veroudering van blomme en blare en die maak van potpourri.

Inheemse kruie kry baie aandag in haar kruie-afdeling, en eersdaags sal 'n klomp Palmer-lesers in die veld rondstap om middels teen hoofpyn en verkoue te vind.

Dit is duidelik dat Palmer - saam met Norah Pitman die skrywer van Trees of Southern Africa - haar kennis met groot liefde vir die plantewêreld kombineer.

Passie, wil 'n mens eintlik sê. Sy beskryf plante soos ander mense skaars wyne beskryf - kleur, geur, tekstuur en seisoene word tasbaar in haar taal.

Haar belewenis van haar plante word vervleg met anekdotes, botaniese geskiedenis en praktiese wenke vir die tuinier.

Die vertaling - die boek is oorspronklik in Engels - is baie mooi gedoen deur Hester Joubert.

(Joubert het sommer kort gesny deur die moeilikheid wat "African" in Afrikaans gee: vir haar is an African tree 'n Afrikaanse boom, en dit was ook vroeër in ons taalgebruik so gewees. Dit net terloops.)

Die boek - wat ook baie mooi geïllustreer is deur Brenda Clarke - is 'n ideale geskenk vir sowel ou tuiniers as beginners.

'n Spannende toneel uit Maurice Sendak se gewilde Where the Wild Things Are, 'n kinderboek wat sê dat 'n mens maar kan aanhou stout wees, solank jy net nie bang word nie. Uitgegee deur Puffin Books teen R14.95 in 'n baie aantreklike slapband.

Nuut op die rak

Die Afrikaanse Operagids, deur Louis Steyn, wat oorspronklik in 1964 uitgegee is, het 'n derde, hersiene uitgawe by Human en Rousseau, Kaapstad en Pretoria, beleef. R29.95 vir 290 bladsye. Opsommings van die opera-verhale, met vertalings van gewilde arias daarby. Die vertalings is gedoen deur Alewyn Lee.

Dirk Opperman se Perlandros van Korinthe is nou weer in die oorspronklike uitgawe van 1954 beskikbaar. Jare lank was net die skool-uitgawe beskikbaar, sonder Opperman-juweeltjies soos matrose se plesiertjies in die hawe-stad Korinthe, Sappho se siening van die liefde, die "ossies van die hemel" en die koudheid van Melissa, wanneer Perlandros broodjies wou bak. Dié herdruk van Opperman se "ware versdrama" kos R16.95 by Tafelberg.

Versamel seëls, die koning van stokperdjies, het uit die pen van Andries van der Walt by JL van Schaik verskyn. Dit is die eerste Afrikaanse inleiding tot dié punterige stokperdjie. Die skrywer behartig 'n seëlversamelrubriek in 'n Afrikaanse dagblad. R19.95.

In Pretmaakgoed verduidelik Engela Mills en Kobie Kuypers hoe 'n mens geskenke en "basaarartikels"

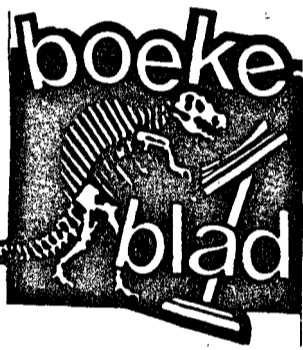
uitstukkende sokkies, optelklippies, leë plastiekhouders en ander weggooigoed kan maak. Uitgegee deur Tafelberg teen R19.95.

Elsabe Steenberg se Rondomtralle het - teen R15.50 - in sagteband by De Jager-HAUM verskyn.

Rondomtralle het as die rolprent Salomien opspraak verwek - nie net vanweë die gedetailleerde inligting oor die binnekant van 'n gevangenis nie, maar ook en veral omdat dit 'n diep menslike verhaal is van hulle wat weggesluit aan die skadukant van die lewe vertoef. Ja-nee.

(AVB kom by alle pryse.)

Onder redaksie van
VICTOR MUNNIK

Roman:
Wessel Pretorius se Storm Sevenster:

nie-ongewens bevind deur die Publikasieraad.

Bestel teen R12 (alles ingesluit)

Vanaf: Clinton du Plessis uitgewers Bk, Posbus 547, Cradock, 5880

Eve Palmer se tuinwerkskamer, onder beskerming van Sint Flacre

Russe skilder mooi Afrika

MOSKOU - 'n Terugskouende uitstalling van werke van Russe wat Afrika geskilder het, het verlede week hier begin. Sewentig skilderye wat spreek van die Russe se liefde vir Afrika word uitgestal.

"Die publiek in Afrika weet sekerlik van werke van veteraanschilders soos Sjaginjan, Doebrowin en Bernstein. Popenko, Zhiwotof en ander jong skilders het Afrika onlangs vir die eerste keer besoek," het een van die organiseerders gesê.

Die skilderye is opgedra aan Zambië, Zimbabwe, Somalië, Kenia, Djibouti, Guinee, Nigerië en talle ander Afrikalande.

Uit die uitstalling hier is dit duidelik dat Russiese kunstenaars al meer in Afrika begin belang stel. - ANO

Moet filmmakers staatsgeld vat of nie?

Andrea Vinassa

KAN progressiewe rolprentmakers gebruik maak van die nuwe staatsubsidie of nie? Dit was die vraag wat verlede week deur lede van die Film and Allied Workers Organisation (Fawo) bespreek is.

Anders as wat mense kon verwag, het die vergadering nie konsensus bereik nie.

Die probleem het ontstaan uit klousules in die nuwe wetgewing waarvan 'n deel op 15 Mei vanjaar aangekondig is: die voorwaardes van die skema sluit in dat die prent by die staat geregistreer word en dat dit deur die publikasieraad goedgekeur moet word.

Voorheen kon rolprentmakers gebruik maak van die belastingtoegewings vir rolprente, sonder dat die staat inmeng in die prent se inhoud.

Die bespreking het veel wyer gestrek as net die subsidie en verwante sake soos die SAUK en die Grahamstad-fee is as voorbeelde gebruik van kultuurwerkers wat hulle nie by die regering skaar nie, maar tog nog betrokke is by apartheid-instellings.

Jeremy Nathan, die vervaardiger van Shot Down, en Cecil Sols van Dynamic Images, het daarop aangedring dat mense wat van die subsidie gebruik maak met die vyand heul. Bill Faure, die regisseur van die SAUK-produksie Shaka Zulu en 'n onafhanklike vervaardiger wat onder meer vir M-Net werk, het gesê daar is mense wat 'n "sagte boodskap" verkondig (wat dus van die subsidie kon gebruik maak) en ander met 'n "harde boodskap".

Willie Currie, 'n lid van Jodac se Kulturele Forum wat in sy persoonlike hoedanigheid gepraat het, het gepleit dat mense nie sommer "a collaborator with the state" genoem moet word nie en dat spesifieke gevalle binne die struggle in oorweging geneem word.

"Op die gebied van film en televisie, moet ons ondersoek wat en hoekom iemand iets doen. In 'n toekomstige post-apartheid uitsaaiwese, sal ons

opgeleide televisie-werkers benodig - dalk nog oornag."

Mense moet egter bewus bly van die politieke implikasies van hul besluite.

"Hulle moet hulle afvra of hulle optrede as eksplisiete apartheidpropaganda beskou kan word," het hy gesê.

Currie het 'n komplekse midde-grond gedefiniër wat tussen die onderdrukte en die onderdrukker staan, wat bestaan uit diegene wat apartheid verwerp het, maar nog steeds betrokke is by apartheid-instellings. Currie het geen antwoorde verskaf nie, maar die debat rondom die subsidie in dié gebied geplaas.

Nathan het sy punt dat dit onmoontlik is om 'n progressiewe nasionale kultuur binne bestaande strukture te skep, besonder sterk gestel. Een van die redes waarom die staat die belastingskema vir rolprente stopgesit het, is om progressiewe prent soos Mapantsula, The Stick en Shot Down in die kiem te smoor. Nathan het die vraag gevra of 'n prent soos Poppie (gegrond op Elsa Joubert se Poppie Nongena) nie die kultuur van die onderdrukker eerder as dié van die onderdrukte bevorder nie.

Nathan hou vol dat progressiewe rolprentwerkers oorlog voer teen die staat en dat 'n nuwe kultuur uit die geveg self sal ontstaan. "Dit is 'n paradys wanneer jy die breuk maak. Jy is vry van sensuur."

Sols het met hom saamgestem en gesê: "Ons moet alternatiewe strukture bou, en nie toelaat dat ons vaardighede gebruik word om die staat se doelstellings te bevorder nie."

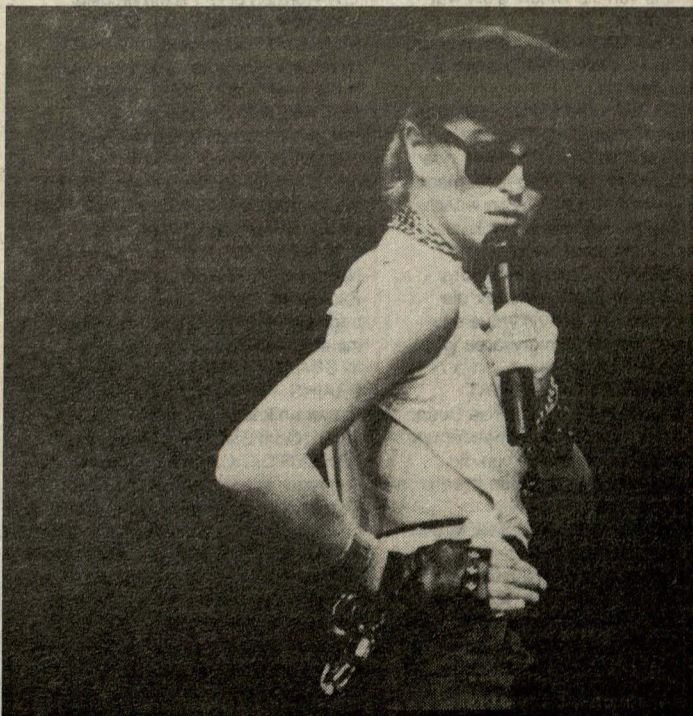
Faure was glad nie so idealisties as Nathan nie. Hy het "die bou van brûe" bepleit, in teenstelling met 'n regstreekse verwerping van staatsbronne.

Volgens hom laat die mense wat uit staatstrukture onttrek die regtervleuel toe "om dwars oor ons te loop". Hy dink dit maak meer sin om protes te organiseer teen die beslaglegging op byvoorbeeld films soos Cry Freedom.

Grahamstad begin die druk voel

Antoinette Kellermann wys haar staal in Kruik se Macbeth, een van die hoofstroomdrama's by vanjaar se kunstefees op Grahamstad tussen 6 en 14 Julie. Die eerste aflewering van die hoogtepunte van dié fees verskyn op bladsye 2 en 3

Elsabé Zletsman se manne-wales by die Markteater is met gemengde gevoelens ontvang. Sy keer nou terug in haar ou gewaad as kabaret-artieste met 'n vertoning wat vanaand by die Black Sun begin

Kapenaars wat deur die Paarl reis kan gerus 'n draal maak by Dal Josafat. Barend de Wet, Kate Gottgens, Clementina van der Walt, Andrew Olivier, Hardy Botha, Timo Smuts, Jan Vermeiren en Jan Visser stal uit op Non-Pareille

Big Boys en die polisie - 5

Cuyler Street is terug! - 3

Hippies herleef - 5

A Piece of Sky - 5

Net die mix is verkeerd

A Piece of Sky, met Evan Schoombie, Michele Hill, Hardus Bester en Lizanne en Anne-Marie Barnard by die Black Sun in Orange Grove

HANS PIENAAR

DAAR is mak kabaret en hier-en-nou-kabaret. Mak kabaret kry jy of in restaurante as 'n bonus of in rejects uit digbundels of dramas wat nie wou werk nie.

Albei probeer Europa naboots, uit toeristeprogramme of koffietafelboeke oor die geskiedenis van die kabaret. Dis die vier B's wat geld: Bietjie Brecht, Brel en Blues.

Hier-en-nou-kabaret (by gebrek aan 'n ander naam), daarenteen, kom amper uit die Suid-Afrikaanse aarde, geskryf deur mense wat strugle op hul individuele manier met die dinge hier.

Dit word dikwels verbied. Dit word ewe dikwels onderskat, maar is al 'n sterk tradisie onder Engelse dramamense.

A Piece of Sky probeer albei wees, en dis waar dit-'n bietjie flop. Net 'n bietjie, want tussen die te bekende restaurant-liedjies (al is hulle ook hoe mooi gesing, veral deur Michele Hill met haar wonderlike stem), is daar absoluut memorabeles, soos Evan Schoombie se "Next".

Dis net die mix wat verkeerd is, want die rustige, ontspanne aanslag is waar hierdie ensemble die harde kabaret een oor is, en wat 'n mens nog hoop sy stempel (sterker) op die toneel sal afdruk.

Miskien kan hulle ook met die gehoor praat, verduidelik wat hulle doen. En die Barnard-tweeling ("even the orchestra is beautiful") lyk asof hulle baie dinge te bied het, as 'n mens na hul CV's kyk.

Maar vat 'n kans en gaan kyk.

"Sjuiuuut" sê die bloedjong comrade (Thulane Gxubane), terwyl die malkop Joller (Jamie Bartlett) dink "what's your problem, my man?"

Big Boys wys polisie se menslikheid

Big Boys, deur Charles Fourie. Met Jamie Bartlett, Thulane Gxubane, Zane Meas en Chris van Niekerk onder regie van Gerrit Schoonhoven in die Laager by die Mark tot 15 Julie

VICTOR MUNNIK

ONS sien hoe die kleurlingkonstabel die swart kind martel. Later erken die wit sersant oor 'n bottel klipdrif na 'n rugby-paartjie hy het dit ook gedoen - in Pretoria.

Die kleurlingkonstabel - wat die dag vir die eerste keer vir

die dorpspan uitgedraf het - sê op sy beurt wanneer hy die comrades martel, dan voel dit of hy sy ouma, of sy vrou, of sy eie laaitie martel.

Intussen pleeg die comrade selfmoord in die sel waar hy saam met die bedorwe rykmanskind aangehou word - nadat hulle politiek met mekaar begin praat het.

Nie net politiek nie. Die rykmanskind vertel die "little kaffir" wat is 'n disko, en hulle begin saam in die sel dans.

Hy vertel hom ook - soos 'n regte ouboet - van die geheime

van seks.

En die comrade - die arme "little wanker" - vra hom so uit oor sy ouers dat hy, cool soos hy is, wil mal word daarvan.

Big Boys is 'n stuk met baie menslikheid, en in die produksie daarvan by die Markteater word dit ten volle deur die spelers ontgin. Hulle kry die gehoor ook lekker aan die lag.

Hier en daar breek die spanning wel: die rugbyballet teen die einde verdwaal èrens tussen absurde teater en skoolkonsert.

Maar die karakters word almal oortuigend voorgestel, al

kan hulle maklik stereotipes word.

Die karakterontwikkeling is beperk tot die tussenfigure: die kleurlingkonstabel en die wit joller. Die sersant bly effens belaglik, en die comrade bly enigmatis.

Juis wanneer stereotipe karakters gekies word, lê die politieke kommentaar vlak. Hoewel 'n mens dit verwelkom dat die "menslike" van die polisie ondersoek word, is daar tog -

aan die ander kant - 'n vervreemding om die karakter van die comrade.

Is dit die dramaturg se keuse dat die comrade so sterf? En hoekom?

Is die comrade se bestaan om die een of ander rede onmoontlik of onhoudbaar?

Charles Fourie is besig om in 'n baie sterk dramaturg te ontwikkel.

Sy werk is opwindend en oortuigend.

Maar soos hy ryper word, sal hy verder verby eksposisie moet beweeg, en versigtig moet wees vir maklike oplossings - veral omdat hy moeilike politieke onderwerpe kies.

1969 : Die oorlog tuis

1969
Met Robert Downey Jr, Kiefer Sutherland, Bruce Dern, Mariette Hartley en Joanna Cassidy

ANDREA VINASSA

DIESELFDE man wat On Golden Pond geskryf het, het 1969 geskryf (en die regie behartig). Dit het my onmiddellik agterdogtig gemaak en ek het 'n liriese, soetsappige pot kleinburgerlike indulgence verwag.

Ja, 1969 beeld die pyn, die frustrasie en die vrese van twee kleinburgerlike gesinne tydens die Hippie-tydperk uit en dit is plek-plek soetsappig. Maar ek gun Thompson sy soetsappige oomblikke. 1969 se boodskap strek veel wyer as eng voorstedelike Amerika... na eng voorstedelike Suid-Afrika.

Dit draai om die generation gap, ryloop, nudisme,

dope-rook, kombies vol psigodeliese kunswerke, vuil bell bottoms, "acid trips", seks, idealisme, kampusprotes, polisie-brutaliteit en "draft dodging."

Die Viëtnamoorlog is bo aan Amerika se lys van holruggeryde onderwerpe, maar daar word skaars 'n stukkie film aan "die oorlog tuis" gewy. Daar word op 'n baie beskele manier hulde gebring aan die gewetensbeswaardes

en dié wat op straat teen die polisie en die politici geveg het.

Ralph (die maltrapgenie wat spesialiseer in dwelmoordosisse op die silwerdoek, Robert Downey Jr van Less Than Zero-faam) en Scott ('n berekende Kiefer Sutherland wat hom weer as die sensitiwe digter voordoen) is geen helde nie. Hulle is bang vir doodgaan en wil nie Viëtnam toe te gaan nie. Dat Thompson

hulle nie moedige daede laat uitvoer nie, tel in sy guns.

Thompson beklemtoon die alledaagshede. Tydens grootse gebeure soos Woodstock, die My Lai-slagting, Nixon se intrede as president, mense op die maan en radikale studente-optogte ontdek sy karakters acid en praat hulle oor meisies. Maar dit is juis met dié oënskynlike onbenulighede waarmee

Sutherland en Downey

1969 die diepste tref.

Dié optog in Washington waaraan 700 000 mense deelgeneem het, het werklik plaasgevind en hoewel meeste van die situasies nie werklik gebeur het nie, sal ieder en 'n elk dit verstaan... dit is op die alledaagse vlak dat oorlog almal van Saigon tot Moskou tot Soweto tot Kaapstad aantast.

Jameson's
G.A. COMMISSIONER ST. J.

Vry, Sat & Son	Peto
Dins, Woens	Dislexix
Don	Peto

Tel: 836-6002/838-1769

Ons verkoop die allerbeste inheemse handwerk en kuns

ZONA

Ons rare artikels is 'n fees vir die oog én die sak

Grantlaan 64, Norwood.
Tel: (011) 728-4154

dié week by die

MARK-TEATER

MARK-TEATER

Maan - Vry: 8nm
Sat: 6.00nm & 9nm

MY CHILDREN! MY AFRICA!

Regie deur Athol Fugard
Met John Kani, Kathy Jo Ross en Rapulan Seiphemo. Open 27 Junie om 8.00nm

UPSTAIRS-TEATER

MAN TO MAN

met Elsabe Zietsman

Maan - Vry: 8.15nm
Sat: 6.15nm & 9.15nm

DIE LAAGER

Maan - Vry: 8.30nm
Sat: 6.15nm & 9.15nm

Regie deur Gerrit Schoonhoven

WAREHOUSE BY DIE MARK

LAKUTSHON' ILANGA

Maan - Vry: 8nm
Sat: 5.30nm & 9.15nm

KIPPIES BY DIE MARK

Dins - Don: 8.30 (Ingangsof R6)
Vry - Son: 8.30nm (Ingangsof R8)

TANANAS

MARKGALERIE

Groot Gallery
Wayne Bather
Beelde op metaal

Klein Gallery
Aif Khumalo
Foto's van vroue uit 'n fotograaf se portefeulle

Telefoon 832-1641
Bespreek by enige Computicket, tel 28-3040
Onthou die snuffelmark elke Saterdag van 9vm tot 4nm op die Mary Fitzgerald-plein

FILMS

*** Sterk aanbeveel
** Sien gerus
* Vermo as jy nugter is
Prente sonder sterretjies
is nog nie beoordeel nie

LICENCE TO KILL - Gio bale meer geweldig as sy 007 voorgangers.
James Bond word 'gefire' en hy is op sy eie en vol wraakgedagtes. Met Timothy Dalton.

PATHFINDER - Die legende van 'n jong Laplandse seun en sy stryd om sy en sy familie se lewe. Met Mikkel Gaup en Nils Utsi.

TAP - Die verhaal van 'n klopdanser wat na sy tronkstraf nie kan besluit oor sy toekomst nie. Met Gregory Hines (White Nights) en Suzanne Douglas.

THE PRINCESS BRIDE - Al die klassieke elemente; swaardgevegte, wonderwerke en ware liefde, is in die flek teenwoordig. Met Peter Falk, Robin Wright en Peter Cook wat glo aan die prent sy satire gee.

CALL ME - Nog 'n grillerige prent met 'n mooi meisie in. Sy fantasieer heerlik in en om die foon en dingetjies raak lekker warm toe sy 'n swaar hyger se gereelde oproepe begin geniet. Met Patricia Charbonneau.

BAT 21 - Gene Hackman (van Mississippi Burning) speel die hoofrol in dié oorlogsprent met 'n hele weermag op sy hakke. Ook met Danny Glover.

HAWKS - Anthony Edwards en Timothy Dalton speel die rol van twee pasiënte wat uit 'n hospitaal wegloop om die lewe te gaan geniet voor hulle sterf.

CHILD'S PLAY - 'n Riller oor 'n man wat af en toe besluit dat die liggaam van 'n pop beter as sy eie is en dit inneem. So pleeg hy 'n klomp moorde en die pop word daarvoor blameer... of so iets. Met Catherine Hicks en Chris Sarandon.

KINJITE (Forbidden Subjects) - Charles Bronson is nog nie dood nie. In Kinjite veg hy weer man-alleen teen booswigte wat dié keer mense se lewens met dwelms verwoes.

MY STEPMOTHER IS AN ALIEN - Kim Basinger is 'n wese van die buitenste ruim (sy lyk soos 'n pragtige aardse meisie) en Dan Aykroyd 'n ruimtenavorser wat met haar trou.

***RIKKIE AND PETE - 'n Broer en suster (Stephen Kearney en Nina Laudis) besluit om die Australiese platteland saam aan te durf. 'n Komedie.

***YOUNG GUNS - 'n Nuwe generasie cowboys maak hul verskyning in Young Guns wat op die ware verhaal van Billy the Kid en sy bende desperados, The Regulators, gegrond is. Byna al die lede van die Hollywood Bratpack speel in dié rolprent, en dit alleen behoort 'n ondervinding te wees.

***THINGS CHANGE - 'n Skoenpoetser genaamd Gino se lewe verander oornag toe hy 'n vriendelike boef Jerry ontmoet en deur hom vir 'n naweek in 'n duur hotel genooi word. Daar is natuurlik onderduimshede aan die gang, want die skoenpoetser moet tronk toe gaan en die boef moet sy aansien in die Mafia herstel. Met Don Ameche en Joe Montana.

***MISSISSIPPI BURNING - Drie jong menseregte-aktiviste word gedurende die 'Freedom Summer' van

1964 in Neshoba County deur verregses vermoor. William Dafoe speel die rol van die liberale Ward wat die moordondersoek lei. Gene Hackman is Anderson, Ward se regterhand wat tradisionele sekuriteitstruiks gebruik om die Klan-lede wat die moord gepleeg het, vas te trek.

***DANGEROUS LIAISONS - 'n Brilljante rolprent. Glenn Close, Michelle Pfeiffer en die sjarmante John Malkovich lewer uitstekende vertonings in

die rolprent waarin seksuele en emosionele spelletjies tot tragedies lei.

***DIRTY ROTTEN SCOUNDRELS - Steve Martin en Michael Caine speel die hoofrolle in dié hysteriese komedie, losweg gegrond op die swart komedie Bedtime Story, oor twee maltrappe wat ontmoet en besef dat een dorp nie groot genoeg is vir twee skelms nie.

***CRIMINAL LAW - Word beskou as die riller van die seisoen. 'n Moordenaar loop los op

straat rond en die advokaat wat vir sy vryheid geveg het, moet hom weer agter die tralies kry. Met Kevin Bacon, Gary Oldman en Tess Harper.

**A CRY IN THE DARK - Meryl Streep is Lindy Chamberlain in hierdie Australiese drama oor 'n getroude paar wat slagoffers van die media word. Die gesin se babadogter word tydens 'n dingo weggesleep en hulle word van moord op hulle kind aangekla. Sam Neill speel die rol van

Timothy Dalton speel in twee uiteenlopende prente: Hawks is 'n tragikomede waarin hy sy Shakespeare-opleiding kan vertoon en Licence to Kill is 'n James Bond-prent en Dalton word hier net benodig om die ontploffings te ontduik.

Die Afrikaanse weergawe van die filmgidse kom ongelukkig te laat om te plaas

Kaapstad SK NOW SHOWING 23rd - 24th JUNE 1989. CONCESSION PRICES STUDENTS AND SCHOLARS AT ALL PERFORMANCES. CINEMAS ADVANCE BOOKING AT COMPUTICKET ENQUIRIES (021) 21-4715. Maynard Mall, Wynberg, Golden Acre, Olive & Co, Monte Carlo, Protea Claremont, Elite Sea Point, Constantia, Somers West, Tyger Valley, Seabreeze, Kine Parow, Johannesburg South, Speedys, Pandoraa, The Mecca of Quality Films, The Mall Rosebank, City and Country, Top Star, New 007 - James Bond!

STEREKINEKOR 23 - 29 JUNE ADVANCE BOOKINGS AT COMPUTICKET ENQUIRIES (011) 331-8091 - ALL WELCOME. MOVIES CENTRAL NORTH EAST WEST PRETORIA. KINE ENTERTAINMENT CENTRE, SANDTON CITY 1-7, EASTGATE 1-6, WESTGATE 1-3, STERLAND 1-8. Licence to Kill, Sing, Police Academy 6, My Stepmother is an Alien, The Fly 2, Criminal Law, The Naked Gun, Bat 21, A Cry in the Dark, The Mecca of Quality Films, The Mall Rosebank, City and Country, Top Star, New 007 - James Bond!

